

کاغذی طایفه  
باربیه

۱۸۹



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران









سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران









۴۱۲



وزارت امور اقتصادی و دارائی  
کتابخانه خطی کاخ گلستان  
ردیف شماره ۱۸۹

مجموعه اسناد  
مجموعه اسناد  
مجموعه اسناد



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران

سازمان







عزیز



کتابخانه  
مکتبہ







انا الله لا اله الا انا الرحمن الرحيم انا الله لا اله الا انا السلطان العظيم انا الذي خلقتموه الموحودات بامرى وقرنت  
المكنات حودا مرعدي وانا المقدر على ما شاء وانا العليم بكم وامر بقرنت الشمس من انوار السماء وغنت عندى  
القدس بان هذا العالم بيديكم في سوت ليدرا وظهروا بعد ملكوت العلى ويطون الله في جبروت البقا وساج الفدا  
في هذا القصر المبني البيضاء كذلك كنت من اول كل اول الحافزا واحدا وقرنا صهلا باقرا دائما اختيارا مريدا مقنن را عزت قوما  
واكون سلطا مامكا حكاما نادرا **هذه سورة الاخطاب** الا اهدا حيا حيا تماكاشا معجودا

بسم الله الهى الالهى الالهى

ح ب اسم الله من جبه العرش بايات مهيمن مقدر عظيم لعلى يملكك الى حولا لا يتصو سلطان الارضين  
السموات والارضين ولكن قادرا يقدر بحيث لو جيا ذلك كل من على الارض باسباب سا حذ حديد انك تقا لهم من  
تخاف منهم وتشتغى عنهم يا الهى العلى القادر المقدر القدير وانا انت تعلم ما ورد علينا مما اطلعت في سطره مما لا اطلع  
من العالمين لان ليرى عندنا حين الذي هاجونا الى الله المهيمن العزيز القدير من ذى بصير الا انت لعل النطق وعز  
عزبه احد من هؤلاء المدعين وهذا من غير اني اخضعت له بها فاشرب في نفسك ستر القلا يطلع بها احد من هؤلاء  
ثم اشكر الله بما عزك ما لا عزه احد من الخلايق اجتمعين واخذ يدك يا يدي القدير وانا انت تعلم ما ورد علينا مما اطلعت في سطره مما لا اطلع  
هو انه لو لم يكن من الله ما كان لتو ارجع كما قدرنا هذا لك اذا ما ربي عن اسم الله على الامور يمكن من الخاضعين ثم انظر  
بطرفا لظرفا الى كذبتهم يدعون باننا اصنا بالوات بقا المهيمن العزيز القدير فاذا تراءت مرة اخرى يا الهى العلى المقدر العظيم اذ قرنا  
عنه ثم استكبروا عليه كما فوا اسندنا فاعين ابراهيم ان انت من العارفين قل يا الله الحق على ما وجدنا من السموات والارضين  
ولا الارض وما عليها ولا حواطير عرش عظيم قل يا الله لا تقطع الامواج ولا الياض ولا الاثمار ولا ما كان ولا ما يكون ولا  
خود الغيب من طرفة العالمين قل يا الله اذ اتيت عيون العظمة ثم يحون اهدا لبقا ثم اهدى الخلد في عرفات الحمر ثم اهدى سفارين  
الكبريا خلت في القديسين ان يا حبيب ضيوف محبدا سلك الالمعزين بما استدلوا به ابو القزاف من قبل بل وى من ذلك  
واقتل الله على بذلك لشهد وخبر ضيوف منهم ولا يسمع عن ظنا القزاف ولا من جهلهم من الذين يكسبون الاسوا  
نا لله الحق ان هذا العالم عظيم قل يا الله ان هذا هو الذي ظهر من قبل وان ما وى تدخلى بامرى ان انتم من الشا صدين قل  
هدى لتكبرون بالذى يظهر اسمكم وعلت بربكم نا لله هذا بع منكم على الله المهيمن العزيز العليم اما رايتم سلطنة الله  
وقدرته ثم عظمته الله وكبريائه ثم سطوه الله واجلا لثقت ابصاركم يا علماء الغلوين هل كان من ذى روح يقول ليروم او ينطق  
بين يدينا لا فوضى العزيز العليم ذلك كل الراسا ووجهى العزيز الجليل وخضعت كل الاعناق لسلطان العزيز التبع قدرا  
في هذا العالم من لحن لو نظره من لحن لارة لندرك الجبال وتصغر الارض وتنسقط الاقمار من الاشجار وتخر الاقمار وتوصد الوجوه  
هذا الملك الذى يحد على هيكل النار في هيبته النور مرة شمهده على هيبته الامواج في هذا الجبل المواجه مرة شمهده كالتقوى  
التي اصلها ثابت في قعر الكبرياء وارتفعت اعضانها ثم انما هذا الى مقام الذى صعد من وراء عرش عظيم مرة شمهده  
على هيكل المحبوب في هذا القصر الذى ان عزبه احد من الخلايق اجتمعين ولور يرون عرفانه انا يصعدون في راحهم الامور  
وتبى قلب سليم وكذلك نيا المنار عن سمى ثم ينطق الناطق عن سمى ثم يصيح الصالح عن وداى والروح عوا على ويكلم  
لسان الله عن فوق راسى بان الله ان هذا هو المقصود من اول الذى لا اول له وان هذا الوجه الذى ليه نوحى من كل الوجوه  
ولو هو جليل لا يكون من الشاهرين نا لله الحق من ينكر هذا الفضل الظاهر الناهر المتعالي المبين ينبغي لربان يستل من ربه  
حاله ضوف يرجع الى اسفل الجحيم قل يا الله محسبون في انفسكم بانكم لو تكفرون بهذه الايات هل يسدق عليكم الامم  
احد من رسل الله او يعلى من قبال فوريت العالمين نا لله الحق ان ذلكم كل الكذبات ومن وراى انما لسان القديس  
لسان القوة ثم لسان العزة ثم لسان العظمة ثم لسان الله المقدر العزيز الحكيم ان يا حبيب جلد ذيل الستر با نا مل القدر  
ثم انفعه اهل الجحيم ارسعت ضوضاء الغلوين خذا نا صلك ووجه على ما كان وكن في ستر جسد ثم اصبر واصبر  
ثم قرنا صبايع القوة ثم الكسف بجحبات المكنات ان يدركا كسفتها من قبل وان ارتفع حوى المكرين فمهما ثم انظر  
الاستياح وكن في حفظ منبج ثم اسكن بوفا دانه ومسكنه ثم اشد ظمير لظهوره الله ثم توجه اليه سلطا صين  
ثم انقطع عن كل من في السموات والارض وعن مثل هوى البشرى ثم اخرج انا مل القدره والفق عرشى الذى  
اعطينا لك قبل خلق كل شى حين الذى كان الارض بين الماء والطين ثم اخرج سيجات القوم سلطان الذى يربى  
كل الاستار والاحجار على كل من على استقامة بدع ايجو الملك اشارات المعطين وسما ان الذين هم امكا واعلمها  
من دون امر من دون امر من لدا الراسيت من العا طلس ان يا خليل كسر الاصنام ولا تخون عمار بر عبدك ولا تخون  
امر الله وقد ظمير بالحق رضى لا تفكروا الفسر المشركين وكلمنا سيرة الامم مرة وكشفنا مرة هذا من فضلنا علىكم  
وعلى العالمين لان اناس بعضهم خرفوه وضعف لربهم سيطعون ارضهم من انوار الشمس ومدا لدرج كان في حجب







عشر وحي هو الذي هو التوراة والاسم المستتر الاول الظاهر في اسم يوم من فستيم التوراة يوم  
 رجبه وحي الماء المعين يوم تامة اسماء بدخان من هذا والكفر في الواو المنكوس من  
 الماء المحموس فابن الوصل عن ثبت لفصل ليس في الواو ولا في غير والا كان غير واحد  
 الامثال نضربها لا تفسر ولكن لا تعلقها الا العيون انتم نشهد بان كل حرف من حذره  
 الكلمات الدريبات لم يعطه فيها ما هو حيران وتستر فيها علام المعاني والبرهان وما هو طبعها  
 الظب ليدلي ولو ما يخرج به علام لعلم وتغير تبارك الله الذي في قصته ملكوت العلم وانه على  
 كل شئ محيط ولكن في هذا بان كل حرف منها لزاها حيا مستدرج العبد والحكمة  
 ما استواء من اصد الامر شانه الله وانه على كل شئ قدير بار متفقد وان له كل شئ بيان  
 واضح من تفسير شانه واستلام علم من اتبع الحق ولكن ان لم يتبع امر موالات عبي الله ان  
 الظير من كل من توجه الى سوره ونقطه مما سوره والله اعلم حكيم



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران

بسم الله العزيز العليم

ان يريم المتفر من ذكر من قبل جاد من شجر حرمي حياي من ضللي ووليتي تلابيا  
 احد من رحمة التي سيف العالمين قدر الله لولا العلم ما ظهرت الرحمة وما تمت الكفنة  
 وما نزل ملكوت الله للمؤمن العزيز العدير ذكر من لدا جدم الله ستم محمد والديه في  
 ليكركن الله الذي ظهر فيهم على حفاة وحبهم الحسين ان محمد الذي خلق  
 ان رتب من خذ فضل عظيم ان طمن بفضل مولاك وانزل الوعظ للرحيم انه يفرح  
 باحبي وولي يدك على نصره وينفق بنائه نفسه وانه على شئ قدير كبر من لدا جاد







و بعضی اقدار موقوف نشدند و نیز که لغز نمایند سبب بود که جمیع میان معلق و مربوط  
 بقول این ظهور اعظم و اجازة و ضار است و معاصر التیبه در قرون اولیه بوجود آمده اند  
 بعد از تبلیغ اسلام و اولیای کرام رسیده است و در ظاهر سبب رسیدن مردم چنانچه مردم در بعضی  
 معلوم است و لکن نقطه بیان قدر جلالت در کمال ادان با این ذکر بدیع متذکر بود که نشانی  
 خود و بیان و ما نزل فی راسخ کعبه از کلمات که از اقیانوس سلطان معاصر است لاق فرمایید  
 منتهی اند جمیع لایحه کاتب نظر بظهور ظهور و تفصیل این ظهور تا حال ذکر است در اولی  
 از الواجبات ظهور اعظم این بجز غرض نازل و لکن تا حال ظهور این فایز است و غیر  
 البیان روح مریخ الاکهار فرایه در صورت مذکور است و نذر آن که کلمات منزه در علقه  
 این ظهور نازل شده ذکر نماید بلکه امور که از ان اظهار وجه مفهوم می شود که موجب این  
 عبد نبی و اینقدر که ذکر شده نظر بام مرمر ربانی و حکم حکم آن بود که مباد نفوس ضعیفه  
 با و حاتم نفس حسنه قیلا شوق چنانچه در این مقام ملاحظه میشود که هر دو از اجزای کلمات  
 ظاهر می شود از جمله در این ایام ولایت نموده اند که نقطه اولی که در مرقوم فرموده شخصی  
 در تبع ظاهر شود و ادعای موعود نماید و او کاذب است حال ملاحظه نماید خجاست  
 بجز در هر سیده و ولایت تبع را در جانب دیده اند که اگر سماء امر مینازل شده و انقدر  
 نذر آنکه اگر نفسی نسبت بظلال این ظهور اعظم بدید و انکار اینقدر نماید همان انکار  
 در مرتبه اولیه رایج نفس حق را است و از این کلمه بظلال نقطه و جمیع را ذکر نمودند  
 دست خورشید جمیع حرارت و صفاست از عدم استعدا است چه که بعضی از بجا آید



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



از شمال آن نفس همواره استماع نماید زیرا که از عاقل گنند و الا چگونه حرارت جوارح میسر شود  
در ذکر این کلمات مجمله مقرر می‌گردد که در هر کلمه مطلق است و هر قدر در این کلمات در آن  
بنامید که از صدان و جوارح مقرر شده و آنچه با هم او ذکر شد به قصد حفظ و مقرر  
امر بعد که ما بین شکرین بلا لایحه و هم چنین حکمت‌های بالعمه علیه بعضی از افعال ذکر  
و هم چنین نوشته اند که گفته بان ذکر فرمودند که نسبت به بعضی از افعال و نظایر  
در مقامات حال لاحظه نماید که هیچ جا علی با کلمات گفته شود که لا فرب الا ان  
و هر گاه در انداختن از بساطی بر طرفین در زمین یا جوی و یا جوی که نفس  
شکرین باشد که جبهه از خطی با کلمات حضرت اعلی و جناب کسین مع خالی  
ان حضرت فرمودند که آن معنی با کلمات حضرت اول امر بر یک مدت چهار روز  
مقرر که از در خطی حضرت بگوید چنانچه حال از خطوط ان طوری بشیر حضرت است که  
این آیه همان خطوط شروع نموده و هر چه شیطان با و عالمی نماید که نوشته در کلام حضرت  
نفس نفوس خسته شده نماید باز هر که بر سر سینه که ذکر آن کلمات بخواند عباد در آن  
دشمن گارفته از هر کلمه بدل بر صحت کلمات در آن کلمه بر سر زمین از هر چه مقرر خواهد  
در هر چه در هر چه لغات در او در عنوان علیه از لغات حقیقه غنیه بر وضع و معلوم است  
ناس نفوس سید محمد در الوعیت نموده و مقصود او از این امور که هر کس که در هر چه نفس  
دست او بر نفوس با آنکه در چنین کلمات خطی کتب هدایت است که مع ذلک است  
نسب از او گفته اند که بواسطه او معارج عز و جوارح نماید این است که ان عباد الله



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران







توقین جایزه چه که است کلمات آسمین عباد و لولوح جدیده میفرمودند فرمایند و آنچه  
هم از جناب در اعتراضات مجتهدین برینند بسیار محرب و قبول است که یکدیگر عقاب  
عباد شده و از آن بود که درین مصروفه و در آن صراحتین و در کماله رب العالمین ان یا  
النظر الی الله ان کبریا لعلنا نعلم ان الذی ما عرفه و ما لم یسأل عما ورد علی نفس الا  
من شانه کبریا و لو سمعوا تالیه ما سمعوا و لو ذکر ما ذکر ان بلا عظم عظیمیم و ابدا کبریا  
و من یظفر الی الله بعین الرحمن و ما نزل من قلم الامر فی هذا الظهور لیطیع به استعجاب  
الناس و يعرف ما و یحیی کرب الله مقصوده و بعد از آنکه در کماله رب العالمین ان یا  
یر فرقی از نظر الی الله بی یدر رب العالی الی الله و فی کل الاحیان تالیه لایر الله  
اللعین بوضه منینه بر الحقر بلعبر الی الله و در تحقیق لاجا و کرب العزیز الی الله  
لا حظه نماید که بشانی فقط وجه ذکر مقصود در کربان بجه که لبر فوق ان تصدیق  
فرمده که نفسی از عاثر نماید قدر از آنکه از او حشر ظاهر شود جمیع مویک و الایمن در  
ارض کماله خضوع و تسلیم و ان بقره لطمه علی الصبر و عرض دارند و محتاج خلاقین  
هم ارسال دارند و از ان منع حرم و ملایم سوال نمایند و کماله رب العالمین ان یا  
و اگر کرمی از ناخبره شین سلطان لهدیه فصله لایعین باشد کماله رب العالمین ان یا  
هم بفرستند ساکن باشند و ایامه لظفر عجز نماید لاین بیان فقط وجه و الذی  
کثر اصنام الی الله ما سبکا قدره که در همین کتب خیره اگر بریه فکر نماید که در حق  
حیوان تو کبریا و الی الله و الی الله که مقصود از این بیان نظر بعلوم ان جوهر کماله



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران







و الصلوة والسلام على من اتبع الهدى في حشر القدره و الجلال و بغير وقت سبحان و الجلال  
 عن الاشباح و الاشكال سقر زلال السلسال و طعم ليم الضلال في ليله و المائل و على الذين قبلوا  
 اليه و كسر و ارضام الايام و الال و درجه ارض ليدق العظمه و الال و طعمه و وجهه و صفة  
 العزيز المتعال الشاء لانه تزيان كبر و كبر عظيم الاصل طيبه برية صحت يذوقه و  
 ليد لانه على ما يرقي سير و انيكه سوال از قول ما ريه نعيمه اصدر على ما ريه و صفة نعيمه و كبر  
 و صفة نعيمه و ارض صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 لم يكن الشمس و لولا الغضبه لم يكن الذهب و لولا ناس الغضبه الاض لم يكن و انما صفة نعيمه  
 و لفرجا منها الذهب و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 و كبر اسماء الكبر ما اطلع بها احد الا صفة نعيمه علم الكتاب و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 منافع كبر الاشياء ليعطى لمن يشاء و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 قالت قد من فرغ الكبر الاصل صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 معرفت كبر كرم است و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 از امثال نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 الوسط صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 از اصدر صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه و صفة نعيمه  
 ذكر اشياء لانه تزيان كبر و كبر عظيم الاصل طيبه برية صحت يذوقه و  
 ذر







سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران

ذکر کفایت و مقصود از ذهب بهرست که در معدن کوه سمرقند است چنانکه سبب شایسته است  
ذهب جوایز و ذهب آتیه در لون و طبع به لذت و کمال و چون این مقصود بر طبع  
لذت اسباب و توهمان خود صرف محوله و شغف است لذت و کبریت زینت لذت و کبریت  
رفتار و مقصود فائز شده لذت و هم در سیر بهرست و قهرم قهر سیر بهر لذت اقالوا  
ذهب لا ذهب العاقله و کماله که انقضه مع ذلک کثیر از جهاد و طاعت اعمال بر لذت غیر  
مخوله و فی صفاق فائز شده لذت و اینکه جوایز ذکر محوله نظر بان است بر طبع از راه  
و اعداد کجای غیر محوله که است و بعد از مقصد که تقصیر همان جوایز آتیه است و از راه طبع  
از بعد از باطل معدن خود سوره غیر مقصود لفظ جوایز بر اوصاف و بعد از تقصیر مقصود از راه  
اسم آتیه بر اوصاف و در این معنی آتیه همین جوایز تقصیر است و جوایز نفس آتیه و کمال  
بعضی از کمال از طبع از بعد از طاعت احوالی القدره در تقصیر سوره و در این است  
قریب الکاتبه که در خارج یافتند و ذکر محوله و بر آتیه امید که خارج محوله ذکر  
و مقصود از قدم قدم زینت نه در تقصیر سوره و طاعت است تعالی من ان یقین ان قدم  
با کبریت نشسته بان نفس قدم الذکر که استقر لون و المظهرین حوالت عهد و آتیه لم یزل  
کان منصف عن کمال قدم و اکبر و لذت انقضه عن الذکر و انما سیر فی سماء  
و انصاف من فضائل الاکرام لکما اخرج مما قدره الکمال و لذت لهو لیز المان به  
اسیر و صبر مقصود و جان هم بهرست تقصیر بان هو المکنون فی و طهر و تزویج ان و باقی نفس  
حجر با عانت خود طهر و تقصیر که در ارض حادیه که کمال کمال است پس کجای حور و لیز را



عذاب روح نفس را از او خارج نماید و بپس بران چه که نماز از او خارج نماید و بپس بران چه که  
 در ظاهرش و بعد از آن چه که در کفان بجسد تا بتأیید اسرار فیه روح ان جسد بعد از آن که  
 در خلق بر لایحه کفر قیام است پس حسن انکالین چه که جسد روح غیر از قیام است و هم چنین  
 روح کجبد غیر قابل نماید و الهواتی و لاشک است فیه داین روح و نفس هم از نفسیه اگر چه  
 لایحه شوند اما در حقیقت و ذات متحدند و یک شریکند و آنچه از روح خارج شود کفاس  
 نامیده شده و غیر در تمام بنا نسبت تمام بهم نامیده شده مثلا قدر از خروج از بدن  
 با سائل نامیده شده و هم چنین بعد از خروج و قدر از نظیر با سائل و بعد از نظیر با سائل  
 در هم چنین در مقامات ظهور از خود در تمام در یک از روح نفس و جسد با همی نامیده  
 شده مثلا لفظ از او که در کتب حکما مکتوبات مقصود است و مختار مظهر از حجاب است و این با در آن  
 الکبریت و ما لیشب و استخوان و لعاب انور و در کفر و نار الهواد ما، الهواد و شمال ان ذکر نموده اند  
 و اینکه ذکر نموده اند و اینکه گفته شده اند، الهواد و نار الهواد است این تمام بیان است اگر بان عار  
 شود مستغنی غیر از عمارت در ارض به صاحب هر کس است نازد و به صورت طوبی و کلام  
 و این ما که در آن کتب در حقیقت از ارض کبر تمام الهواد ذکر کرده که در طوبی در ان کلام است  
 و بعد از آنکه این مظهر اول در آن است و هم است کس با رت از مظهر تا نوزده مظهر از کتب  
 در ادله هر در این وقت بنار الهواد نامیده شده و این کتب عظیمین در حقیقت فاعلیت از هوا  
 ظاهر سبحان من علی الاطلاق به و فیکثر تا غیر عینه مظهر العقل با در جمیع این اسما، مذکور  
 بما، مختار از هر راجع در همین قسم ارض محروم و سایر یا کثیر مندر را تا کتب هر یک به بسیار



نامیده



امید شده اند ملاحظه این که از حدیه آنها مختلفه شده بحقیقت ان از باطن سوزانند  
 در نفس غایب ملاحظه کردد بعضی بروج و نفس حسب خصا که گفته و بان نامید اند  
 از من راجحه گفته اند و با بروج منزه از من کبریت امید اند و این زمین کبریت که در صورت  
 مغایر و مختلفه و لکن فی الحقیقه متحدند و یکدات و یک نفسند چه اگر شایسته و شاکت باطن  
 نباشد ملاحظه و منته مراتب نشیخ اندر تیره اوست دست نه در در صورت کلا  
 ممتنع فاعلم ان المخرج بعد اکل کما ان العلم قبل اکل ارضی بعد کن و لغایت سخن  
 از کوه حیوان کلت و بان در از کوه من در هم عظم حار است و پشم و مقصود را کوه باقی  
 این زمین و کبریت راه از معدن واحد ظاهر شده اند رخ در غلظت و مذکر و نر نامیده  
 شده اند این در را با بطنی نمود تا کساح و لغت زاید شود و قایل کوه کوه مقصود از  
 نظیر آنکه تدبیر نمود تا ان شاکت باطنیه در صورت ظاهر شود تا قایل کوه کوه مثلا  
 زمین و طوبت ظاهر است او مانع هم از کبریت است از قیاس و با هرگز از  
 نپذیرند چه که است بر زمین و محمود نماید و این در صدد مذکور از کوه کوه  
 تا بهر را که از زمین کوه کلت را تا بهر کوه و لغت زاید نماید و با بهر کوه تا طوبت  
 ظاهر شود که مانع از از استخراج با را کبریت است زاید و قایل شود و لغت باطنیه در  
 شاکت با کبریت است ظاهر شود در این صورت کوه کوه است چه که در من با این  
 زود استخراج کرد و کوه کوه در من هرگز استخراج کبریت پس بعد کن تا در کوه باطنیه در



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



در نظر غلبه رطوبت فسرده اند و بجز کشته بند بر علی ظاهر شود و بنسب کبر تر در تحقیق  
 همین است که می شود و بسبب اعطای شامه و علاج در این حرکت با نرسد صانع الهی  
 مشکلت است این ملک با فرخ با تحقیق در هر یک از این چهار جا باشد  
 اول آنست که در سراسر الارض کوهی بعین می باشد که ذکرش در حق است  
 بعد از حق که ضلالت و حیران و سهالت میسر در نام کلام علوم در قبضه سلطنت  
 و شکر است و معراج این کفر عظیم در کلام بعضی نادر است که در کتب معراج الهی  
 حق در ریت عالمین بود و کلامی در هر جا که هر کس از این کتب بسیار متفاد  
 در ظاهر و باطن معانی کفر در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 می شود و این کتب در این کمال بود و در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 بنا به است و مشکلت با کمال است که در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 مستور بود و هر یک است که در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 و احد است که در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 طلب نمود و هر چه در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 ان نیاید که در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 و از منفی الابواب در هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد  
 بلکه با معطر از هر جا که در هر جا که در این کتب بسیار متفاد





نامت و اطلاق لفظ آبرو نظر بر طوبی و برهت است که در ظاهر هر کس است و در  
 اسم ناز نظر بر بهت و کبر است که در باطن او است پس این بین کبر است  
 اگر چه در صورت هر اندر جمعیت و در آن یک شخصند و اما نفس جو صفتش از ما  
 و صانع است و فاعل است و عامل زمین است و صاحب نفسین و مطلق روحین  
 و حرکت خداست که از حرکت اصدات میشود سبحان الله بعد از آنکه است  
 و در ذات خود و اصله مع ذلک بطایع مختلفه و ظهور است منقاره و الوان متعدده  
 و اسما کثیره ظاهر گشته و نامیده شده ملاحظه کن مجاز و مبدل نیز واحد است و آن  
 مجاز است و بعد از تفصیل اسم که چنانچه معلوم شد در هر چه روح و نفس خارج شود  
 مع ذلک در این الواح کجده اسم نامیده در آن هر چه در کبریت و در آن هر چه  
 و نفس و هم چنین زمین و نفس و روحین و فرار و ما هر ذکر شده و مبدل جمع  
 این کلمات شر و واحد لجه و مقنا ستمات تدبیر و علاج الوان و صباغ باکی  
 موم گشته مثلا در آن هر چه نامیده شده لانه لطیف من النار و قراب نامیده  
 شد لوطیه در هوسه و در آن هر چه مکتوب است مذکور است نظر بر کبریت است که ماده  
 اشکالات در او است و در آن تدبیر هر یک در هر چه موم و اثری  
 ظاهر گشته و باقی نام آن با هر موم مکتوب و نلنا بنا به از اختلاف اسمی در آن  
 مذکور است شبهه نماز و چنین بد آن هر چه در و مبدل است و ما که



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



نامیده شده و بطور است مکرر ظاهر شده و هم چنین مجروح و با مخرج منزه از ابعاد سینه  
 در عرف حکما متعلق با نجم سیاره اند نامیده اند و شکر در تمام اجزای سینه نامیده اند و لونها  
 و لطیفها در الذوب و چرخ خسته و سینه سینه در الذوب است و از ظلمت خلاص و فارغ گشت  
 بر صفا پس نامیده شده و چرخ صبح و چرخ شب زمین محمول صدقه شد پس  
 نامیده اند لایحه ظهور و ظهور و لونه و شکر از ذرات اکلیله الا کالیه و کبریت اصغر  
 و ذرات کل و سینه السار و سینه السار و الذرات فایده فایده فارغ از ابعاد و ابعاد را  
 بهین قسم قیاس کن و با خلاط لایحه صفر و سینه و بلغم و دم که طریقت طبایع از لایحه  
 در شخص انسان نامیده اند پس از خدا کماله نامیدن حکمت الهیه در شرف جلال  
 ثلثه کمون است با عانت مظهر کلیه رحمانیه فایده شکر در راه یا به ابطال اگر مطلق  
 رسید چنانکه از متقیان است که آن بشر صبر است که عظم و عاقل و محرم و غیر  
 حاجت از او اخذ کن و بنا بر این تصدیق و بعد از تصدیق از خروج غیرت کلکن  
 و چرخ غیرت کلین خارج شد و در کلین همی باشد تا تمام تزویج اول حکمت  
 پس این باء الهی را در ذکر است و روح است و فاعل است با عرض که تیر از سینه است  
 تزویج کن چرخ خنده لایحه و بگذرد نطفه منقده شده که کنیم صبر صبر است و است که  
 کمون و سینه مخزون پس این دل و نور را نیز که بقوه روحانی بوجه آمده و از خضرین متعارفین  
 متسا کلین یعنی زمین و کبریت موجود است از لایحه ام خارج کن این زمان زمان  
 نظرت



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران







اخذ نموده و با خود متحد ساخته و صانع بر کس از اندک شسته و ندانند چه در عالم هر فاعل است  
 و او بذاته صانع است چه اگر بذاته صانع نباشد کمال است بتدبیر صانع خود بل مذکور  
 مخصوص آن است که این جوهر نفس از این که از معدن آهن ظاهر شده و ظاهر شود از  
 وضع و مواد در طبابت فارغ نیست و غیر متقدر بر مانع ظهور و اثر و فعل است بلکه  
 اوست از غلبه الهیه لذا با کلمه علیه نامیده شده چه که غالب است بر کلمه احماد  
 و کلمه ارض و نفس با ارض هر دو نقیصه است که بمقتضای ارض با ارض عیطان نامیده  
 تدبیر شود احب و کمال است ولی بواسطه استخراج نکرده و در خاک پذیرفته و در این صیغ  
 از نفس رطبه و نوبت در جنس معتدل نامیده شده در آب لجه و کوب و سفید از این  
 خود فهمیده و برآمده و بعد از آنکه رطوبات بصورت نازک حقیقت کبریت است  
 شد و نفس یا به برکوم کشد اگر او را با ارض یا به بخورد نه الهی ارض را کعبه  
 در این صورت طبع و لاج حقیقتش است چه در ارض عیطان مستحق است  
 اگر نشود در الهی هلاک شود در مرکز زنده نشود پس باید این ارض پس را با سکه  
 از عنصر اوست و در حقیقت اصد و حقیقت و ماده اوست بیوشان تا نبات مکتب تا  
 از این ارض مسا که انبات نماید مختصرا که ارض محتاج است به هم چنین نازک و کعبه  
 حرارت رطوبت است فکر لغتم ما بود مقصود و چیز این در کن تربیت است مستدل  
 شد تا قادر استخراج کلمه خواهد بود و این در مقامات تزویج است و در کعبه تا





و این ارض تا زیر غیر ارض آمد است و نه آنچه تعبیر است و ارض باقی است بر  
 نایده شده و آنها صابره عا الزل کجیح دن یرب عنایس این رضیع را این  
 عذر را که از غیر است و موافق است بر سبب کن چنانچه از قدر ذکر شد در اگر غذای  
 غیر موافق با دود هر درین هلاک شود و ابد است بر شد و بلوغ در تمام تصرف غلبه  
 و تاثیر است چنانچه رسید و نه آنچه این ارض تیت است چه که روح او اهل شده  
 پس باید با عانت روح بعوضت که بعین زنده و پاینده بود در هر چه اعتبار  
 بصیغ نیت باید ارض را روح و صدمه شمع بخود تا مدتها در ذکر از کوه تا تمام و کمال  
 کرد و اگر صیغ نظر با این ارض شمع کجرا نه همش من تمام است هو کبر است شمع  
 و صدمه منوط بقدر در است عامر و ظهور ارض است و خلق جبر است و قیود  
 ندارد چه که باشد بعد از از دست شمع بیک مدد و عدا اثر ظاهر شده و بسا  
 شده از سر بار کجا در نموده و الا هم بد الله بطرف کف لبان و با انکه صدمه حمر را بآه لعی  
 و مفاصع زعفر حمر کن و آنچه از او افسوس کرده در ارض باقی سلط کن و کج سبب  
 که بکثره عرق نشود و چندان کز آن تا جمیع ارکان از روح نفس و جدار شوند  
 و این است که گفته شد بجز طریق جوانی و هوای در منظره و نافر طبیعت حرق کوه  
 کوه و طبعه پس باقی کلام کثیر از اجزای ارض است و رطوبات را از این مایه جز  
 نماید و صورت ناز که در ذات این مایه مضمون با این است ظاهر شود و صورت ا



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



مصمم بود و هم در نهایت با طریقه ظاهر شد تا چاره تو سپردن و عقد کن تا چاره خود  
 در زبان بماند و از نظم خارج حارث است میزان طبع کنون دستور واضح و مبرهن که شکر  
 اعیان میزان خارجه مدارد و لوتوف ما ذکر لفرح و تکریمت ملک الارض کلها و تو  
 بان منافع العلوم فی قبضه سلطان المعلوم الذی بر شرف حجاب الموموم و زنده بود  
 الحق علام الغیوب لاله الاله المبین تعویم و یاکر خولم جوهر فا علم الازهر فی ضد  
 نماز و طریقت الهی ربنا کما تدر صید کبریا کبریا و اباب و سخی نماز کبریا  
 صبیح است و سراج الاکمال است بان اب منقصر که برین است حدیث و در زیاده  
 کن تا کجی حدیثه صعود نماید و در حدیث ظاهر است درین علم و درین حدیثه  
 و هموار تحریف درج الهی و در سبب در انجا صین که بقوت جابین لغیر اب منقصر دریا  
 حضرت طیران نموده و مصداق شده و کلمه فی الحقیقه جابین که بن عظیمین فاعلمین است  
 که در نفس او است و باین در جناح طایر است در کمال حجاب و او است طریب کبر  
 که صحت اجساد علیه رفیع از بریه و کبریه و معدنیه کجراقت او و نوظ است و او است بطور  
 اسم الهی القالب و اسم الهی و اسم العا در کشفه الله و ملائکه و انبیاء با انبیا فی  
 هذه الایام ما کان سوره فی ازل الازل و بذلنا المتبرین علم الالهی المکنون المکنون  
 الذی کان سوره فی سموات اجماله و فی صفا و التبرقوت الله و اتباع امره و الا نطق  
 عامر له و له من الاله و لانه کما کشفه فی قریر امرن سوره فی صفا و امره و امره و امره  
 ان



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



صفت مکنه عن اول تفرغ و تفکر بما که این صانع البر و جود دارد و یا که مثل سیرت  
و صفات عبادت که اسم بر ستایند و این اشیا با برتقا کله و معارف به پند و ملاحظه  
و تصادف و جمع مطلق شد و بعین سخن بوجه و معدن ان در خصیصه که هر نماز لایا  
علیک و ایوم کما راض این ستر بانه و مکت الیه را انما کفره و کفره و کفره  
تأمت که هر که چمن چرم مال است و اگر دلا فوم ذکر شو ظهور خدایا میاید با  
سبب انما خطه یه مختار است که این کمر از از الصبا غابین و ایدرس قین خطه  
و کفر عظیم است بقدر بقین نماید و اذعان کند و ظهور این کمر است و برین بود که  
بلوغ دنیا است و بعد از بلوغ خطه عظیم و بلا عظیم عالم و ایدران را از عقب کمر  
کمر در رضوان اهر و انکو مکر طلب بصر غلام چون را بشنو و قدر از علم عالم  
مرو از غیر معدن اهر باشد قدر از کفر است سبب و کفر امر مخرج ان از دره لا  
منه ان او صد کفر است من با که کد لک نزل فرقه و اذ ان فی نه اللوح لهن و کفر  
این صانع عظیم تفکر کن تا بعین نماز و عارف شود از قدر از قلم اعان که در اف  
اجناس ثلثه موجود است در دست تقدر نما در عالم صفر است و عالم صفر حال از عالم  
بر محیط بران و انلاک را عالم کرد است لند و اجناس ثلثه حیوان دنات و حج  
که مقصود از ان معادن است کفر لند و هم چنین در کفره ف ارکان بر وجه و کفره لند و کفره  
یعنی طور که مضاف و منسوب بعالم صفر است و اگر کفره با این توکیات که اعلی از صفر است



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران



گفت نشود و حق را نیا بد قرض او با منم کس صحت نهم و کجا بدو و کجوسر الا بر ما قدرت  
 و ما کتبت و کتبت الله رزق من شاء الله له و الله اعلم الغائب بدان در امر حج اختلاف  
 بسیار است بعضی فریب را دانسته اند و بعضی روزی و بعضی راجح گفته اند و بعضی زین گفته اند  
 دانسته اند و بعضی شمر و ابار و کانس و اشال ان گفته اند و اکثر مفسرین دانسته اند و  
 سخن است باین از کار و تعب و در ولایت در این الواج تفکر نماید تا معین صادق  
 معدن حج را بشناسد و بر کتابی مضمون شود چه که اکثر از طایفه این چنین گفته اند که در کتب متبع  
 نموده تصنیف و تالیف شمر شده اند آنست که ان که هم سیمون او معقول ان هم  
 الا کالانعام به هم صدر سبلا صلوا و صلوا و عذرا علم کما شکره و صلوا و صلوا و صلوا  
 بعضی از حکما نوشته اند که اگر ابرادارک نموده اند بر صادق و کاذب در هر عصر  
 بر حق را که همیشه ربانیه است سر را کن و باین سر را و باج در ظلمات کلمات و در  
 در شب بر از صفات کت سما و صفات بچشمه حیات بر ابرادار ولایت است و است  
 اهر سطنه شود چه که است اهر شرفش ک با لبه و شارب و ماء اولیا در سنین  
 و تمام و در جعفر لوزم علم و فزون چیز استماع کت و همان را نوشته و بر مردم دلجو  
 جدا طایفه از جمله لایحه مذکور کت و در جعفر لوزم علم و فزون چیز استماع کت و همان را نوشته و بر مردم دلجو  
 انکه لا اله الا الله هو فی الزمان مطلق نیست و از جمله مناصف را ابرادار شد حق نوشته  
 و این قدرش عزت که اشمال این اعمال لم یزل مرود حق لجه چه که مناصف از آن  
 در ولایت



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



وکرامت و عظمی آن کلام استغفر الله العظيم من جهر بئو لاء الزنیم و ابر کاشتر علی  
 در این فن قطع نظر از عظمی آن مگر خود را در امر از خود فوائده عزیز الحمد این کلام بر ما کان  
 و ما یکن از ایشال ان نفوس سحر ندر کلمه صبح صبح صورت اصدرا لاصورت عاری  
 نیز در هر چه که ما نظر من اخی صبحه شهبانیه من اخی و یس له لعود لاشبهه لملکت  
 این در صورت است که امر صبح و بعد از آن استند و کفر الاحوال ان العزیز عمید از حق لعل  
 علم تو حق بخواه و بعد در این اللاح و بعد از این حرمه و کاسه که در این علم از علم تویم نازل  
 نظر ما بر اصد و داده امر مطلع شود بعد از اطلاق شمع در عزم ما لانه لیدر من شایسته  
 الی صراط مستقیم و کجاست درت العالمین محضر نصیر شجاعت علم و کرامت از سبب  
 رحمانی و شرح حق و الا الهم لوم سوال و جواب است باید که نفوس از کرامت شایسته  
 شوند و تبلیغ امر الله و فطره شمع کوفت من و عدلته هذا المقام لا یغنی الی و غیره  
 نفس جباریه العزیز الکریم نسأله بان یسمعنا ندائه من سمیع لایکن و الله یسکن  
 لانه ما سمع و یقیمنا علی امره وان هذا صدق کان عظیم من عظیم و یوقنا علی ما اولاد  
 در ز فاطمه حبه و ذکره و لانه لعل العزیز القدر اتا زینا سماء لیمان کواکب  
 در آیت ایزد بر این کلمات حکمات الاولی فاعلم اتا شریکنا لیمان کلمات  
 و بعد ما معدن کجاست و بعد از طرد اهل سجان من الفیضی الامجاد الامناء و اودع فیها  
 الحی و الذی لا یغفره المیاه و حبله مفتوح الی عظم الخائنه لیسر شریکنا عن الالبهار الا لکن



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
 جمهوری اسلامی ایران



ولما دلت على البرهان الجليل الثاني فاعلم بانها مرة تكرر في كل عصر عالمي لانه غير وقتنا  
 في الواقع شتر لانه يوجد في كل مكان ان احواف ايها الانسان حكمته التي تم شكره في  
 كل الاحيان الثالثة قد بينا ميزان الطير في غايه الكمال بالبروز والاشارة  
 ثم بينت ما اراد الحكماء من الميزان في اثر الامثال وهو في الحقيقة من الكبر والبرهان  
 فاحرف قريظة لانه لم ينزلت مع السماء كالكلمات متصلا وتفصيلا فتم ذلك الامر  
 ايها اللطيف فاعلم بان المقصود من الولد هو ما يولد من الرزق والكبريت وهو كجوه  
 المطلوب الذي يصعد من الارض بقوة الماء ولو تقول ان المولد رزق لحي كما قلنا  
 قد لانه فيها كذا كذا بيان ما يربح وانه سيد جواهر والمعادن كلها در  
 لولده الذي يطلب لبن العذراء ان الرضعة يصير بالاعتناء بالاملا لا تضرب من اجزاء  
 بانها تاكل الكا والاصناف كلها يروح الالفة واحدة كما ان العلوم تصب  
 السعة وكذا كذا تصانح تصانح السعة الكونية وهو كجوه والباقي من قوة ال  
 السعة كذا والطلع بالسرا الفدر فمصر لواء الوجه كذا وكذا من نفوس  
 ركب واجبا ارادها كذا وان ركب له فصر عظيم وتنا عليك  
 اهلها ما جبر من العلم الا في اسرار الخون والسر المكتون وان ركب كذا  
 عليم فوعد لولده ان يولد في ليله شهد بان عهده علم الاولين والآخرين في  
 وعدنا جادا واليقين هم ستر في سواد العصور فم قلم الامر على لوح عو خط ان





اشکرک بک بما اکر سماه اهرن استقیم علی تجر و العر کیرن رولج العلم عارنا الفنا  
الذین احصوهم عن الیعبه الذرا اتم کله الایات و نزل لاثبات ظهوره لیس  
من لیس الرحن و یكون من المؤمنین ان اشکرک برک فی کله الاعمال و قدرای برک  
ذکرک و یسر و یجک مقصد و رضا کت مسکله و نما کت علی و اهل من العالمین  
و اهل کت محب العارفين



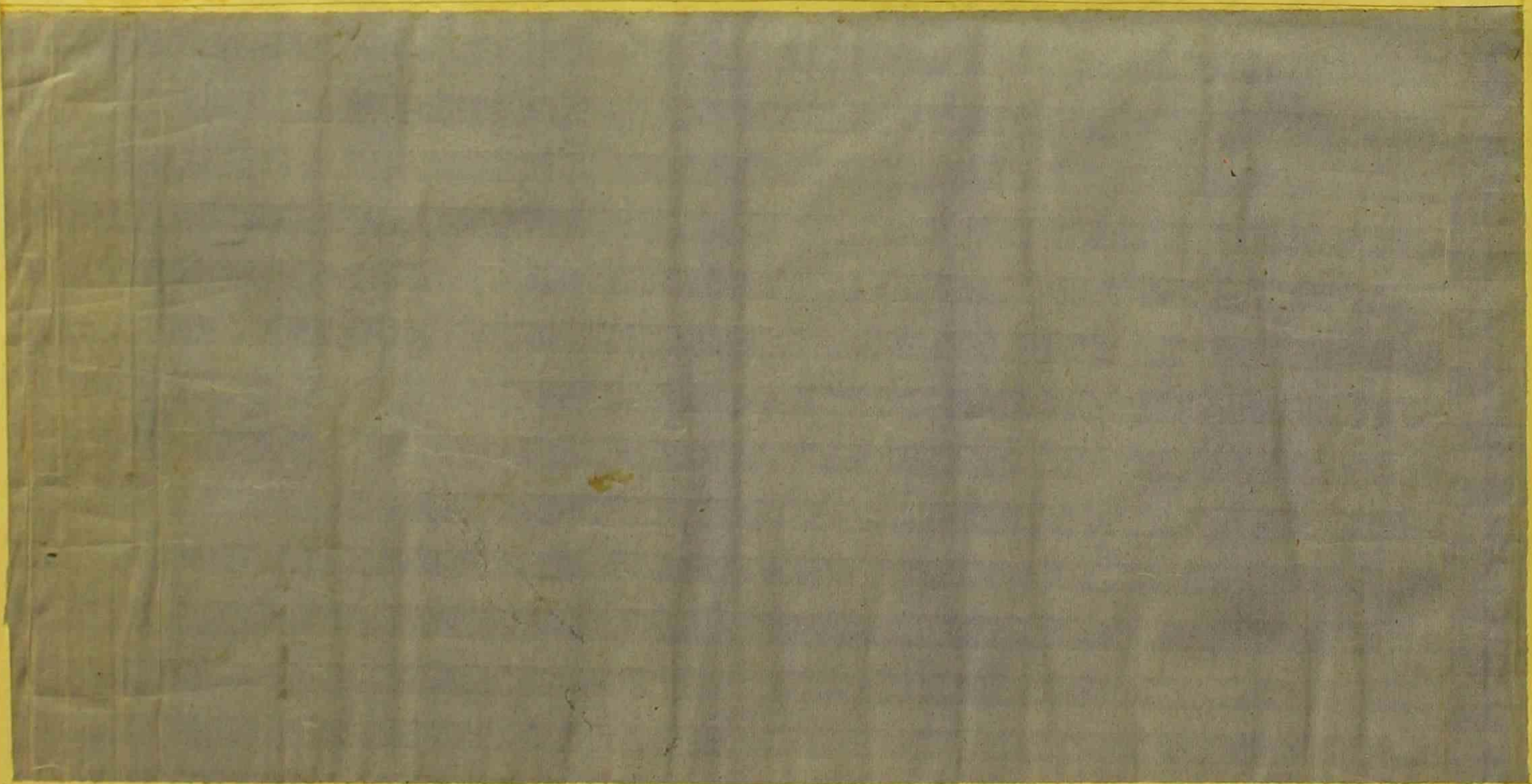
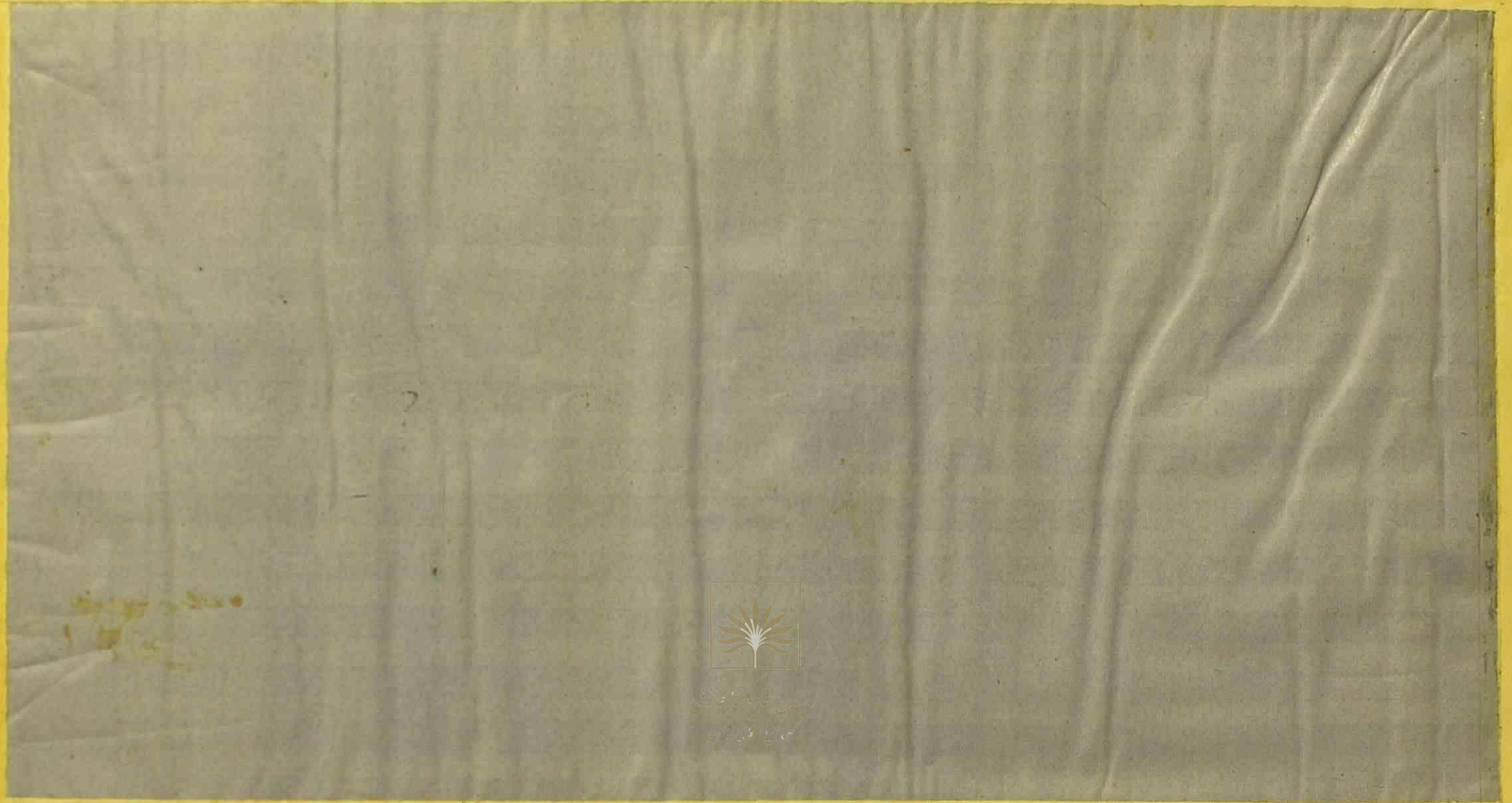
سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران





سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران







المظلم في حيا الظلام بين اهل تشام ابن استراق نور صبا حيا يصباح لظلمين  
ترا في ممدوحا من ليلت بين اين تظهر لغا نك و برقا و الظلمين قد عرفت الظنون والادام الشراكم  
اين صلح ايق نك بسكينة الظلمين قد عرفت ايهما في بحر اللبلاء اين فلنك نك ما مني الظلمين  
تر بر صلح آيا نك في ظلمات الاسكان اين شخص افرق عن نك ما نك ارا الظلمين قد عرفت صلح  
الصدق و لطفنا و الغيرة و قوله ايا اين شترنا نك غير نك ما يحرك الظلمين من شتر  
نفسك ان يتغير فيها و رد عليها في صبا نك اذا توقف القوم بحجم البصا لمين قد عرفت  
اغصان من سدرة المنتهى من هو بسبب لطفنا اين رايات نك من صور الظلمين  
قد بقي الوجه في حيا الاراضاء اين ارجح نك من الظلمين قد عرفت ذيل التقدير  
اولي التذليل اين طراز تنزها نك نك بين الظلمين قد عرفت كبر نك ما نك ما نك  
اين ارجح نك من الظلمين قد عرفت ما باللقاة من ظلم الامداد اين مفتاح جود نك ما نك  
الظلمين قد اصفرت الادرار من موم ارجح النفاق اين جود نك جود نك جواد  
الظلمين قد تغير الاكرا من عبا الرصبا اين النفا نك نك بين الظلمين قد عرفت الظلم  
في ارض جود آيا اين عفت ساء و نك ما نك بين الظلمين ان با فلم الا على قد سمعنا ندا  
الا على من جبروت البقا ان استمع نطق نك ان الكبرياء به ظلم الظلمين لولا البرود  
كيف ظهر حواره نك ما نك بين الظلمين و لولو ايهة كيف اشرقت شمس صبا نك  
با شمس صبا لمين لا يخرج من الاكرا قد خلقت للاصطبار با صبر الظلمين ما على الاشراف نك  
من افرق لمين نك بين اهل النفاق و شتر نك ما نك بين عرفت الظلمين ما نك اشرقت  
علم استقلال على اهل الجبال و تنوع بحر الافاضان و الظلمين بوم نك نك نك

بسم الله انا قد علمت ان علم  
قد اشرق المخلصون من نار الفراق اين اشرقت اوارق نك ما نك بين الظلمين قد عرفت  
المعزبون في ظلمات الجوان اين اشرقت صبا نك ما نك بين الظلمين قد عرفت صبا  
على ارض السعد اين جود نك ما نك بين الظلمين قد عرفت ايا اين اشرقت  
ابن ارض نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت  
تغير نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت  
با نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت  
الا انما اين الظهورات فرح نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
باضيا و الظلمين قد عرفت الا عنت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
قد عرفت الا انما اين ابا نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
الاحمر اين برود برود الظهورات فرح نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
الظلمين قد عرفت الايات في صبا نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
قد عرفت رعدة النظرة من في الاشارة اين نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
من في الايام اين منقطع الا لقطع ما بسوا الظلمين نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
سواء المرك با سطلان الظلمين قد عرفت و صده في دار النور اين نك ما نك بين الظلمين  
ما و نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين  
قد تغير الا لوردي نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين قد عرفت نك ما نك بين الظلمين



من لدنا ان ربك لعليم الغيوب قال شئ عندك من العلوم مالا احاط بها احدنا لا يلقى بها الذي  
يسبوا الناس اليك فأتى بالبحر عن الانبياء من علمهم على الارض كلها كذلك فضر الامر فحضر من العزير  
الورد فانظر اذا نزل الصق فلان قال استبانت العزير فحضر الامر فحضر من العزير فحضر من العزير  
فاستندوا ما شئتم انتم لو اقدر على ما شئتم لا يجزيه ما كان وما يكون فذبحوا العزير فحضر من العزير  
على ان شئتم سجدوا ربكم انتم ان اظلم لكم سلطان من عندنا انما تكون مني الذين يمكرون  
قال طلع فجر العرفان ونمت حجة الرحمن قام ورجع الى القوم باهر من لدنا القبة العزير فحضر من العزير  
فصت يا محمد وداست ومارجع اليها الى ان ارسل رسولا اخر اخيرا بان اوم  
اعرضوا عارا داووم قوم غزوا كذلك فضر الامر فحضر من العزير فحضر من العزير  
في الاقطار وداست فحضر من العزير فحضر من العزير فحضر من العزير  
الخير اذا اظهر الكفر بالبر ولكن الناس اكثرهم غافلون ان الذي فحضر من العزير فحضر من العزير  
يحبون نفحات الرحمن ويقبلون اليه الا انهم هم المخلصون انك لست بايها المقصد الى القرون  
استمع يا بحر المليك من سبنا اعظمه والاقدر ان لا انا له من القوم قد خلق الكليات  
لنفسه ودرست الكائنات لمررا اقدر على ما شئتم لا يكون لا تخزون من شئتم  
على نظرة مولاك منقطا عن العالمين قد قدر لك مصف من نوح صفيظ كن يا الله لما سواه  
لست تعلم منك افذة اخلق كذلك لست من لدنا عزير حكيم فدررت الازرار يا الذي  
وما قدرت الا جهك وافئيت مراد فدررت سئلك بهمك الا عظم التدرير نوح بحر القدم  
بان كنت لى ما كنت لاهل الجهاب الذين استقروا على الفلك كسواء وكسروا على علمهم  
الكبرياء انك لست بالملك الاسماء وناظر الارض والسماء لانه انت المعلم الحكيم  
راقم الح اهو اهل الدار حوضه جودا كذا عند ربك ودررت  
وتشانه في الفاص

التوحيد ولغيرتك زين وطل الشجر يدان صطبر يا عزيز العالمين قد صعبنا الازلة  
فميسر العزرة وابتية طرازه يملك يا فخر الملمين نرى لست ملئت من الغضاء  
وذلك الاغضاء يكسرها العالمين اذا رايت كسيفا ان قبل اذا طر سهم ان قبل  
يا فداء العالمين اتنوح او انوح بل اسبح من قلته ناصرك من لك ارتفع نوح ابن  
قد سمعت نداك يا محبوب الالباب اذا نادى روجها من حرارة السلاء وانوار كلمات  
وقام بالرفاء في شهداء الغداء ناظر ارضنا ما كسرت قدر العالمين ان على اهل كبر ان كبر  
بهذا الروح الذي تجده من راحة مظلوتين وما ان فيه في سبيل التوسيع والمسلمين لو يغير  
ظرا وتغير في غيرم في كل عرف من عرف وهم ناظر شئتم منها العالمين  
الا قدس الا عظم هذا الروح قد نزل من لدنا كذلك القدر لغيرنا انما النظر الا كبر اليبق  
في حوله ملائكة مقربون قد فرضت عتة وقطرت الشجوم والشمس ان انتم تفقون وناظرنا  
واستأين ان الملك لله القدر الملهي ليقوم بغير كل الآيات ولكن الناس اكثرهم يفترون  
قد غلبت عليهم قوتهم من يومهم وهم اليوم في جهنم الاضداد انهم لا يسمعون بصوتهم يقولون  
واذا قيل لهم انما رايتم عظمت الله وقدره يقولون رايانا وعصيانا الا انهم لا يشعرون قد ظفروا  
ظفروا في انزال الآيات من لسان الله وقدره يقولون رايانا وعصيانا الا انهم لا يشعرون قد ظفروا  
واذا ذكر الله ما ظهر في العراق اذ جاء رسول من مشر العالمين وحضرنا ما الوصية ولى من العلوم اجابنا  
والمعلم









سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران



بسم الله الرحمن الرحيم  
بسم الله الرحمن الرحيم

هذه ورقة لغرض تعين على افان سدره بهت وبالجان قدس طبع وتبر  
المخلصين الى جوار الله والمؤمنين له ساحة قرب كريم وتجر لمنقطعين ببنائنا  
الذي فضل من ناز الله الملك العزيز الهندي وتهدى المحسن  
الى مقعد العرش ثم الى هذا المنظر المنير فان ان هذا المنظر الذي  
سطر في الواح المسلمين وبفضل الحق عن الباطل ويحرق كل  
امر حكيم قد انه لشجر الروح الذي اثمر فبواكه الله العلي المقدر  
العظيم ان يا احمد فاشهد بان هه لا اله الا هو سلطان الامم  
العزيز لتهدى والذي ارسله باسم علي هو حق من عند الله وانا  
كل بامر من له طين قد يا قوم فاتبعوا حدود الله التي فرضت  
في البيان من لدن عزيز حكيم قد ان سلطان الرسل وكتابه  
لام الكتاب ان اتم من العارفين كذالك يذكركم الورقاء  
في هذا السجن وما عليه الا لبلاغ لهم من شاء فليعرض عن هذا  
الارض ومن شاء فليتنحى الى ربه سبيل قد يا قوم ان يحسنوا  
الآيات فباني حجة مهتم بالله من قبل ما تو ابها يا ملاء الكاذبين  
لا فوالذي نفسي بيده لن يقدر وادون يستطيعوا ولو يكون بعضهم  
لبعض ظهير ان يا احمد لا تنس فضل في غيبتي ثم ذكر ايامي  
في ايامك ثم كرتي وعسرتي في هذا السجن ليعهد وكن مستقيما في  
حتى بحيث لن يحول قلبك ولو تضرب بيوف الاعداء يرونك

كلم من في السموات والارضين وكن لسعلة النار لا عدس  
وكوثر لهب آلا حيا ولا تكن من المهتمين وان منك احزن في  
سبيل اولدته لا تضره لا تضرب فوالله ربك ورب  
ابائك الاولين لان الناس مشون في سبيل الكوسم وليس لهم  
من بصير ليعرفوا الله بغير حشم وليمعوا نعماته باذ حشم وكذالك  
اشهد انهم ان انت من شاهدين كذالك حالت الظنون منهم و  
قلوبهم وتمنعهم عن سبيل الله العلي العظيم وانك انت اعين

في ذلك بان الذي اعرض عن هذا الجال فت اعرض عن الرسل  
من قبل ثم اسبكر على الله في ازل الازل الى ابد الابدين فاحفظ  
يا احمد هذا اللوح ثم فته في ايامك ولا تكن من الصابرين فان الله  
قد قدر لعارها ما ته شهيدهم حاله لتفيلين كذالك  
عليك بفضل من عذنا ورعته من لانا لكون من ايش كرين  
فوالله من كان في شدة او حزن ويقر هذا اللوح بصدق مابين  
يرفع الله عزه ويكشف ضره ويفرح كربه وانه لود الرحمن الرحيم  
واحمد له ربك الميز ثم ذكر من لانا كذالك من كرين  
الله الملك العزيز احمد في الدين رسم اموا بالله وبالله  
بعثة الله فر يوم القيمة وكان على مناج  
اسحق لمن ابكسين











کتابخانه عمومی در راه کلا طهران  
بسمه



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران





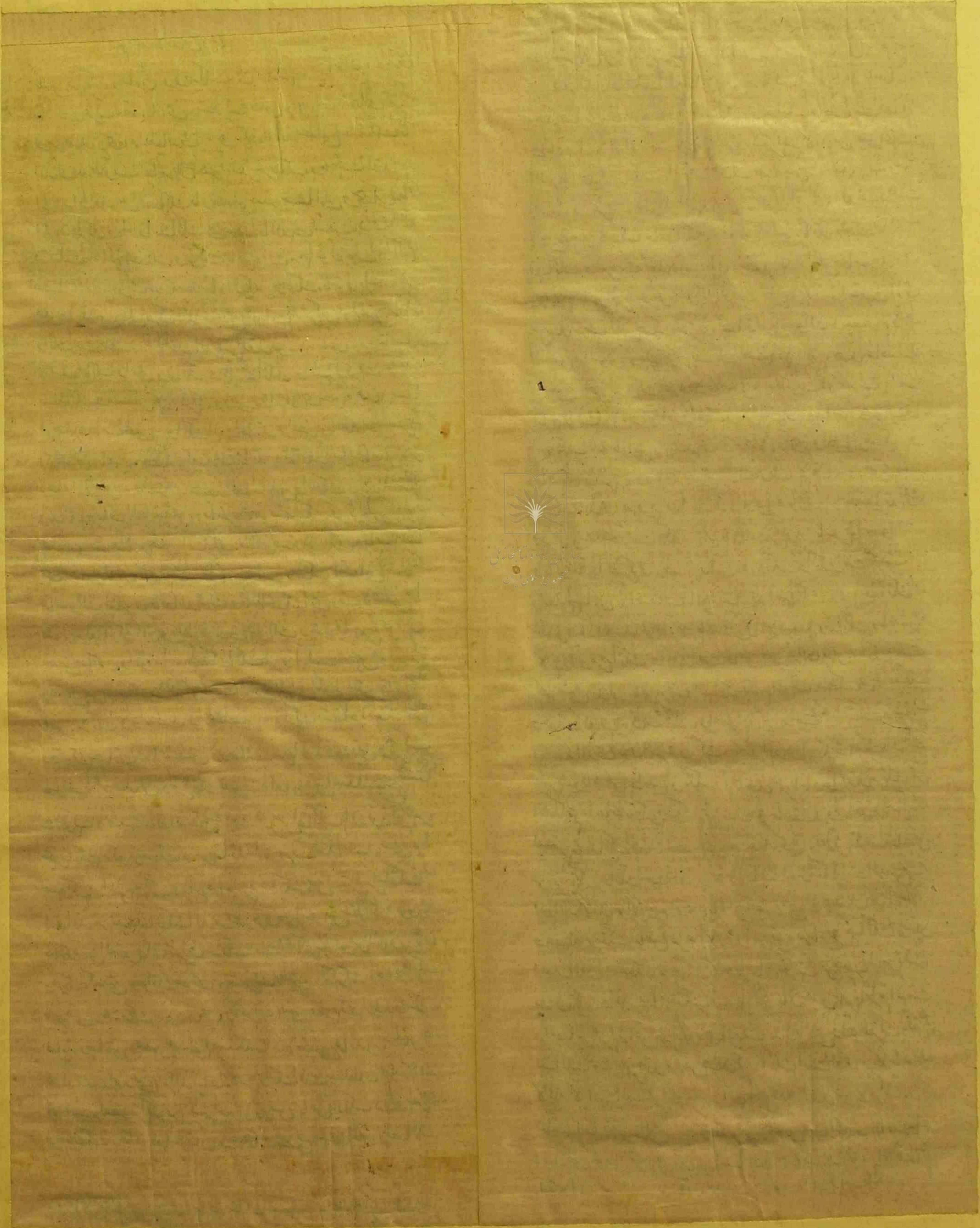


بسم الله الاقدس الالهى  
يا من قربك رجائي ووصلك املى وذكرك منى والورد ودي  
ساحت عزك مقصدي وشطرك مطلبى وسك شفائي حيك  
نور صدري والقيام في حضورك غاية مطلبى اسئلك  
الذي به طيرت العالمين في هواه وعرفناك وعرجت المقدس  
الى بساط قدس افضالك بان جعلني متوجها الى وجهك ونالوا  
الى شطرك وناظرا بناتك اى ربنا الذي نبت دونك  
واقبلت الى انق فضلك وتوكت ما سواك رجاء لقربك اذا  
مقبلا مقر الذي فيه استضاء انوار وجهك فارتل يا محبوبي  
على ما يبتني على امرك لئلا يمنعني شبهات الشركين عن التوجه اليك  
وانك انت المقدم المهيمن العزيز القدوس اى ربنا جعل  
رذ في جمالك واملى رضائك وعلى ثنائك وانيس في كرك ومعين  
سلطانك ومستقرى مقرك ووطى مقام الذي جعلته مقدسا  
عن حدود المحجيين وانك انت المقدم العزيز القدوس بسم الله  
الاقدس يا من وجهك كعبه المشتاقين ولقائك امل الخالصين في  
رجاء المقربين وطلعتك صحفة العالمين واسمك روح المشتاقين  
ونداك جيات العاشقين وما يخرج من شفيتك كثر الخواصين  
في السموات والارضين اسئلك بظلمة نفسك وبانبلاتها  
بين جنود الظالمين بان تنزل على من سحاب رحمتك بالجعلني مقدسا  
فما سواك لتكون لائقا لذكرك وقابل لك اى رب لا تمنعني عما  
قد تراه لعبادك الذين يطوفون في حوكك ويحلم عليهم في كل حين  
شمس جمالك وانوار وجهك انك لم تزل كنت معي من اربك  
ومعطي من سنلك الاله الا انت العزيز الباقي المعطي الكرم الله القابض  
يا من بلائك دواء صدق والمخلص وذكرك شفاء اشد من  
وقربك جيات العاشقين ووصلك رجاء المشتاقين وحررتك  
عذاب الموحدين وفراقك موت العالمين اسئلك بشفقة  
في حرك وصرخ العاشقين في بعدهم عن لقائك بان توذي حرم  
عزناك وكو ترحمك ورضائك اى رب هذا عبد نسى ما  
سواك وانس حيك وناح فيما ورد عليك من اشراك خلقك قد  
لما قدرته لعبادك الذين يطوفون حول عرش عظمتك ويوردون  
جمالك في العشي والاشراق وانك انت الحاكم في يوم السلاق بين  
وجهك كعبتي وجمالك حرمي وشطرك مطلبى وذكرك رجائي وحك  
مولي وعشقتك موجدي وذكرك بلسي وقربك امل ووصلك  
غاية رجائي ومنتهى مطلبى اسئلك بان لا تحبيني عما تدره لخير  
عبادك ثم اوردني خير الدنيا والاخرة وانك انت سلطان البرية الاله  
الا انت الغفور الكرم بسم الله الاقدس يا من بلائك دواء لهم  
وسيفك رجاء العاشقين وسهمك محبوب المشتاقين وقضائك  
اصل العالمين اسئلك بمهوية نفسك وبانوار وجهك بان تنزل  
علينا من شطر احد بابنا بقرنا الى نفسك ثم استقم يا الهى اجلنا  
على امرك ونور قلوبنا بانوار معرفتك وصدورنا بتجليات اسمائك

يا من وجهك كعبه المشتاقين

اي ربنا الذي وجهت وجهي اليك واكون اصلا بداع فضلك  
وظهور مرات كبرك اسئلك بان لا تحبيني عن باب رحمتك ولا تدعيني  
بين المشركين من خلقك يا الهى انا عبدك وابن عبدك عزت  
بك في ايامك واقبلت الى مشاطي لوجهك معروفا بقرابنتك  
ومذمنا لوجهك واما عفوك وعفوانك وانك انت المقدم  
على ما نشاء الاله الا انت العزيز الغفور بسم الله الاقدس سبحانك  
الله يا الهى اسئلك باسمك الذي به حضرت سيدات روض  
اموك واتمرت بفواكه القدس في هذا الربيع الذي نهبت  
رواح مواهبك والطاقت وادنى كلشي بما تدره في ملكوت  
قضائك وجبروت قدرك بان لا تجعلني لعبد عن ساحة قدسك  
ولا محروما عن حرم عزك وكعبة تفرحك ثم ابغث يا الهى  
في صدرى نار جهنم ليجزي بها ذكر اسواك وينعدم وصف  
النفس والهوى ويبقى ذكر نفسك العلى الالهى وهذا غاية امل  
وينبغي يا من بيدك جبروت الابداع وملكوت الاخرى وانك  
فما لانشاء الاله الا انت المقدم العزيز الغفار هو الباقي  
فما لك اللهم يا الهى وسيدى ورجائي وكهفي واهبي وسكني و  
ما وادني وخزني ودلي ثم ليري وشدي ثم غفاني وفقرى منك  
باسمك الذي به رفع سلطنتك وعل عظمتك واستعملت قدرك  
على كل من في السموات والارض بان تنصر الذين ما عرفوا سواك  
وما توجهوا بغيرك وما تمسكوا بدونك وانك انت صاحب  
ومعين لساكني ثم اسئلك يا الهى بيدك اسمائك وجميل صفاتك بان  
تجعل هذا العبد من الذين هم لسلوك الاسبيل رضائك وما يشون  
الا على اثر رضائك وانك انت قاضي حوائج الطالبين وانك انت  
كامل شئ تدبر اى رب اسئلك بدم الذي سفك في سبيلك  
وقلب الذي حرق في محبتك ولعظ الذي ذاب في عشقتك وشوق  
وجهد الذي اهدم في ذك وبجسر الذي اودى في حبك بان تكتب  
شره لواء عن راس برتلك ثم اخذهم باقادرا بقدرتك ثم  
اهلكهم يا حاكم الحكومتك ثم اعد لهم يا مقدر اياقتد امرك  
لبسرتج بذالك افئدة المقربين من عبادك ويطمئن قلوب الخالصين  
من برتلك وانك انت المقدم على ما نشاء وانك انت المهيمن القوي  
بسم الله الاقدس الالهى توى يا الهى كيف اجتمع على حبك طفاة خلقك  
وعصاة برتلك ما من امر الا وتدار ريق فيها نوح جبانك وحين  
اصفائك اسئلك باسمك الا عظم بان يخرج من حيث قدسك  
يد قوتك وتنصر بها حببتك توى يا الهى بان عيون نهر ناظر اليك  
واصا سرهم الى افق عرك وغنايتك بدل يا الهى ذلهم لعرك وقهرهم  
بفنائك وعجزهم بقدرته من عندك انك انت القدير على ما تويد  
لا اله الا انت العزيز الجبر الالهى لا تبعد عني لان الشدايد  
بكلها احاطتني الهى الاله لا تدعني بنفسى لان الكاره باسها  
احدتي ومن زلال تدري عنيتك فاشرفي لان الاعطاش  
باتها احرقني وفي ظل جناحي رحمتك ناظلي لى الاله اعدا  
باجها ارادني وعند عرش العظمة تلقاء تطهر ايات عرك











فاحفظي لأن الذلة باكلها مستني ومن آثار شجرة هويتك  
فاطميني لأن الضعف بالطفها قربتني ومن كأوس السور من  
أياردي رافتك فادرتني لأن الهومر باعظها اخذتني  
ومن سنادس سلطان ربوبيتك فاخلعني لأن الانتقاد  
بجوهها عرنتني وعند تعني ورتا وصمدتني فادرتني  
لأن البلايا باكبها وردتني وفي عرش الأحدثية عند  
تشمش طلعة الجمال فاسكني لأن الاضطراب باقومها هلكته  
وفي حجر الغفيرة تلقاء تهب حوت الجلال فاحسنني لأن الخطايا  
باطورها اما تتي تلبا ظاهرا فاخلقني يا الهي سراً  
ساكننا جددي يا مناني وبروح القوة ثبتني على امرك  
يا محبوبتي وبنور العظمة فاشهدني على صراطك يا رحيم  
وسلطان الرفعة الى سماء قدسك عرشي يا اولي وبارئهم  
الصديقه يا بطني يا ارحم وبنعمات الهويه فاسترحني يا  
يا مونسني وبنعماتك القديمه نجني من دونك يا  
يا سيدي وبنور كينونتك الدائم لبشرني يا ظاهريك  
فوق ظاهري والباطن دون باطني من انهارك فوعدتني  
فاشربني يا الهي ومن آثار شجرة كينونتك فاطميني يا رحيم  
ومن زلال عمون محبتك فاسقني يا بهائي وفي ظل عطونه  
هويتك فاسكني يا سناني وفي رياض القرب بين يديك  
سيترنني يا محبوبتي وعن عرش رحمتك فاجلسني يا مقصود  
ومن رياح طيب ليجتني فاسلني يا مطلق وفي علو حبه  
هويتك فادخلني يا معبودي ومن نعمات ورتا الاحديه  
فاسمعني يا مشهودي وبروح القوة والقدر فاجنبني يا راز  
وعلى روح محبتك فاستقمي يا ناصري وعلى سبيل مرضاتك  
ثبتني باخالق وفي رضوان الخلود عند طلعتك فاخلدني  
يا راحي وعلى كرتي عرك كرتي يا صاحبي والاسما وغنايتك  
عرشي يا باعني والي شمس هدايتك فاهدني يا جازي في قنديل  
ظهورات غيب احدثيتك فاحضرنني يا مبدئي ومناني والي  
صرف كافر الجمال فيمن تظننني فارجعني يا الهي لانك انت المقدر  
على انشاء وانك انت المتعالى العزيز الرفع التحمير بالهي

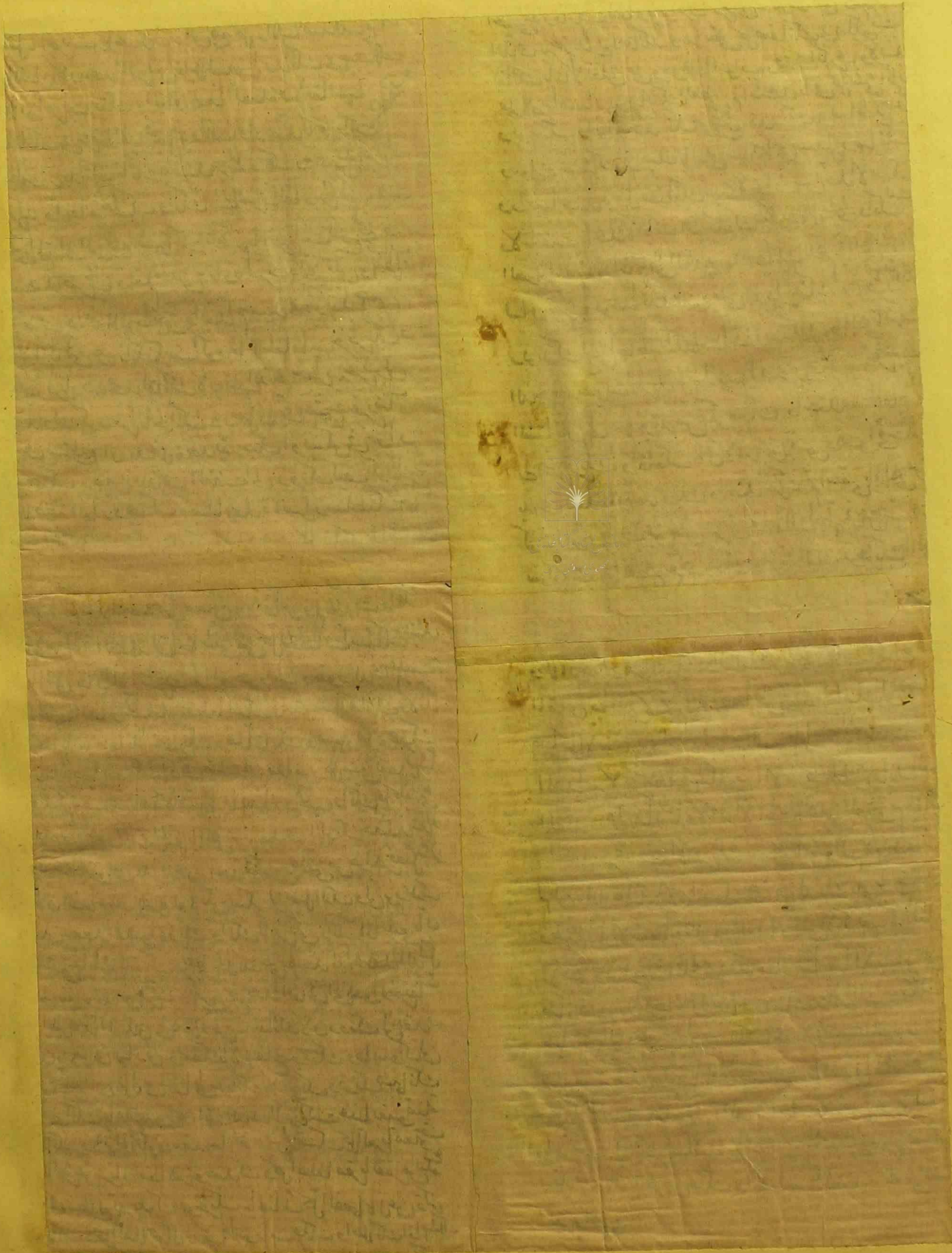
من قبل المحرم ذاكك اتبعه يا محبوبتي من استجار الى مدية  
قربك اتخذك بارجائي من تمسك بجبل عرك اتبعه يا مقصود  
من وردني شريفة عطائك اتفق يا معبودي من تشبث  
بزبل غنايتك اتيت يا مسجودي من احببت قلبه بنور عرش  
اتقم يا مشكوري من سمعته بداني اياتك لا فوفرتك لا  
تحرم من اقبل اليك ولا تطرد من ورد عليك ولا تور من قول  
بفنائك اذ انك انت المتعالى فوق كلشي والمعطي لكل شئي  
والحاكم على كل من في السموات والارض وانك انت العزيز  
المتبع القدوس يا الهي وسيدى اسئلك بانك انت عليه  
من العظمة والكبرياء فان تجعلني من الذين طافوا حول اركانك وابتلوا  
الى وجهك منقطعاً عما سواك انك انت مقصود في الدنيا  
والاخر فاجعلني مقعد صدق عندك انك انت الغفور  
الكريم فصحايتك سبحانك يا الهي ومحبوبي وسيدى  
ومقصودى لا تحب هذا الدليل عن شاطي عرك ولا تحرم  
هذا المسكين عن مدائن غنايتك ولا تطرد هذا السائل عن ابواب  
فضلك واحسانك وموهبتك ثم ارحم هذا المقتدر الذي  
ما اتخذ لنفسه ولياً ودونك ولا انبأ سواك ولا مصاحباً  
غيرك ولا محبوباً الا انت ولا مقصوداً الا اتيك ثم انظر في  
يا الهي بلخات رحمتك ثم اعفر جبروتك وجرأت حبتك التي  
حالت بيتنا وبين اتزال نصرك وافضالك ثم كثر عنايتك  
التي احبت بها وجوهنا عن ملاحظة الوامر شمس الطائفك  
وانك انت المقدر على انشاء وتحكم كيف نشاء لا تسئل عما  
لسلطائك ولا تور عما قضيت بقضائك لا اله الا انت العزيز  
القادر المحي الرؤوف هو الله فصحايتك اللهم يا الهي  
كيف اذكرك بعد الذي لم اجد الفرصة من توالي امطار  
بلاتك وكيف لا اذكرك بعد الذي امرتني بذلك فوعدتني  
يا محبوبتي كبتك يدي وبنار فرائتك وقلبي محرق من بعدى  
لجلاك وحشاني وسرني اصحلت من سطوتك واما كينونتي  
القدمت لغروب شمس طلعتك وانك يا الهي الشاهد في نفسك  
بان تدع عما شققتك او تحرم عن حرم القرب محبتك لانوما  
القدم ما كان ظني بك كذلك وما وجدت فيما علك لضعفك



ممثل ما اجرت على عبدك ولكن مع كل ذلك اسئلك بنينا  
حالك ان كان هذا الرئس قابلا لسيف عدائك في سبيلك  
لا توامر بعنايتك وان كان هذا الصمد ولا يقاسها  
تضائك في رضائك فعمله ذلك وان تبدل كل ذلك  
لفظوس بدائك فانك مقتدر على ذلك ومهيئ في جوار  
امرك وانفاذ حكمك وانك انت العزيز القادر الحكيم هو  
الحق المتعالي الرفيع سبحانه اللهم يا الهى انت تسمع كل  
شهادة صريحي وتعلم حيني وقاؤه سرى وتفتح قلبي وتعلم  
كبنوني واضلال ذابقي وانعام حيدى وتقبل حسبي  
وتزول لبي مع ذلك كيف اكون قابلا لمقامات غيرك  
لا يقا لرفادف مجد لقائك لان قلب الذي خطر فيه غيرك  
يقدر ان يكون مرانا لجمالك ورجل الذي مشى في غيرك  
كيف يستطيع ان يدخل في صدق جحك او يسكن في جوار  
رحمتك وعين الذي التفت الى دونك كيف يكون تادرا  
للاحظة الوار وجهتك ومشاهدة اسرار سلطنتك سبحانه  
سبحانك فوفرتك وجلالك اني بنيت بكل ذلك واستغلت  
به عن زيارت جمالك وبقيت على وجه الارض بمثل الذنوب كما  
الذي لم يجد لنفسه من معين ولا غافرو ولم يحدث ذلك  
الامن كثرة الغفلة التي احاطتني من كل الجهات اسئلك حينئذ  
يا الهى بنا التي اشرفت به الموجدات وبنور الذي حبست  
المخلوقات ان نجعلنا منقطعاً اليك ومتوسلاً عليك ولا نداء  
يخاطبك وعانداً بحضرتك ومتملقاً بك ومستوحياً برحمتك  
وستسقياً بعنايتك اذني قبضتك مقادير كل شئ تفعل نشأ  
وتحكم كيف نشاء ولا تسأل عما نشاء وتجب وانك على كل شئ  
قدير هو العزيز الجليل يا الهى وسيدى اناريك حينئذ بنداء  
الذي الهمني من بدائع جود احديتك وعلقتني من جواهر فضل  
لان النداء بجوهرة لولم يكن منك لى يصل اليك ولى يور عليك  
ولن يصعد الى هواه قربك وانك لما عرفتي ذلك اذا ينبغي بان  
تلهمني ما يليق بنفسك وينبغي لجلالك حتى يصعد نداء هذا الدليل  
الى سماء قدس عزتك ويعرج في هذا الفاني الى هواه عزتكم  
ويطير هذا المسكين في هواه قرب غنايتك لان دونك لن يقدر  
ان يدخل في مبادي رصفك الا بمقتضى رحمتك وما سواك لن  
يستطيع ان يتول في شاطى عزائك الا بحولك وقوتك سبحانه  
سبحانك يا مقصودى انت الذي لم تزل كنت غنيا بقنوميه  
ذاتك ولا تزال تكون مقدسا بتقدس نفسك كل العزائم معتز  
بالعز عن عزان مظاهر توحيدك وكل البليغ مقر بالفقر عن اليك  
الى مطالع تفريدك فوفرتك يا مناني كل الفصحاء عن ذلك  
جمالك وكل العلماء جمال لذي ظهورات عليك واجلا لك اذا اسئلك  
يا نار قلوب لعاشقين ويا اوله صمد والمشتاقين باسمائك

الحسنى في رفاذ البقا وبانوارك الروصى في ملا الا على وحبيلك  
الذي بدختم بدائع اسمائك وبدانتهى كل صفائك في ملكوت  
بعائك بان لا تعلق على وجوهنا البواب رحمتك الكرى ولا تبد  
على قلوبنا مصاريف عنايتك العظيمة ثم اشهدنا في كل شئ انظر  
د بوبيتك وانوار حديتك حتى تفتح بقدرتك في بساط توحيد  
ومواقع تجددك ثم اجعلنا يا الهى سالكا في سبيل رضائك  
وراضيا عند تول قضائك بحيث لا تخاف من احد الا منك  
ولا نلتفت باحد الا بابك اذ بيدك ملكوت كل شئ وانك انت  
العزيز المقدر المتعالي القدير سبحانه اللهم يا الهى شهيد  
لسان سرى بوحدانيتك وقلبي بفراديتك وجوارحي  
بروبيتك التي احاطت الكلمات اذ اسئلك يا الهى باسمك  
الذي بدطيرت المرهدين الى هواه عز رحمتك وعزيت  
المشتاقين الى سماء قدس ملكومتك واجتذبت القاصد  
الى مقرتك ولقائك بان لا تدعني بقسى وهو اني خذ  
يدى لسيطان قدرك واقتدارك ثم اسئلى يا الهى من  
كوثر الذي جري عن عرش انصالك ليظهر في عرش ما  
سواك بحيث انقطع عن دونك واتوجه اليك نوعتك يا الهى  
كلما انظر الى غفلتي تكثر ان اكون ما بوسا عن نقات رحمتك  
وكلما اتوجه الى مواهبك والطاقك يطحنى معاملك مع عباد  
المقبلين في الهى لا تجعلى محرما عن نقات ايامك التي بها جدد  
هياكل الاشيا برداء الاسماء البسني يا ادي العنايه خلع  
الهدايه لا تفر بها في ملكوت الامر والخلق وانك انت  
المقدر على ما نشاء ولا اله الا انت المهيمن القنوم يا الهى  
فاجعل بصري منير الاعرنك بلاه باسوال لان دونك  
لم يكن دليلا عليك الا ما جعلته حجة من لدنك بين بويتك  
وطهرانى لا صغاء وكلمتك العليا وقلبي لذكرك نفسك العلي  
الا بهي ولسا في انشائك في ملكوت الانشاءها انا ذابا الهى  
قد رفعت يد الرجاء الى سماء رحمتك وغفرانك اسئلك  
يا ادي التي قطعت في سبيلك بان لا توجهها محرما عما  
ادرس كرمك واحسانك ايت لذي يا الهى ما خاب عوذب  
رحمتك احد من عبادك والذي خاب هو من اعرض عنك  
وما توجه الى سطر فضلك اذ ايدى يا الهى على معرفه نفسك  
وقد سسى عن اعرض عنك وانك انت المقدر المعطي النقا  
العزيز المحبوب















ذكر الله في سورة العنكبوت يا ايها الاحباب فاصبرون اياكم ان  
لا تغفلوا عن ذكرنا ثم اناسا ما كنا نذكرون قد غفينا عن  
الروح وقلت ذلك في العيون ثم احرف كل القلوب وقلت  
انت يا رضا ذكرنا ثم تغفينا في ثم زيات غير محرب ثم  
في ايام الروح كيف ظهر سنين وكان في سنين بعدو حافظ  
نفسك الذي كان في سنين ثم انك انك وذكر ثم اعلم يا جدي  
هذا النوع قصصا لنفك لتتفق فيها وانما غير محرب ومن هذا  
القبض تها وانما القصد على كل من دفعه خلق الوجه فيها  
لم تأملها وكما ما يقبله لا غير غير شهيد ومن يقربها التوجه  
وكان في قلبه حب مولاه ليرى في لنا من الله لقا الله الغزير لم  
ثم كبر من الله في بيتك ليرى في الله على الامم كمنون  
ارتقى في ثم من الله الى الله في عبيد هذا ما وصفت كما  
يا حق ان ثم تعرفون اليها وعلينا على الذي لم يكن

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي اسئلك يا نور جمالك  
العلمي اعلم وبظهورات عز سلطنتك بين  
الارض والسماء وسبأ وحجك الذي به استضاء  
اهل ملاين البقا بان لا تمنعني عن بلايظ  
شمس لطافتك ولا تحرمني عن الدخول في حرم  
لعانتك وانت انت المقدر على ما تشاء  
وانك انت العزيز القدير فيا الهى انا الذي  
توليت وجهي عن وجوه المكنات واقبلت لوجه  
قدس فردانيتك وفرت عن نفسي عن كل ما سواك  
واستظلت في ظل شجرة وحدانيتك ادا  
يا الهى لا تدعني بنفسي لا بشئ مما خلق  
بين الارضين والسموات ثم ادخلني يا الهى  
في خيام قريتك وخيام حبك ثم اكشف لي  
يا الهى ما هو المستور عن ابصار عبادك  
وما هو المقنوع عن عرفان بريتك ثم اجعلني  
يا الهى من الذين هم خلوا حصن ولا يتك  
وسكنوا في جوار رحمتك اذ انك انت الفاعل  
لما تشاء والحاكم على ما تريد ثم احفظني يا  
الهي من عدائي وعن كل ما لا يحببه رضاك  
ثم انزل علي من سما جودك ما ينقطعني عن  
العالمين وبلغني الى نفسك الاعلى في هذا  
القبض الاظهر المنير

ان احصى بسعة نعمتك ووعظمت الرعد من قد او تكون على كرا من صحت  
نفتك يا حقى لنك لو لم يكن النعم عنك من قد او سموا كرك فتعرف في اخرك كما عملت  
2 اوليك ذكروا في حق الله لسه الطامس بالله ان عرفتك في حيا لدر في بيتك  
مع ان ما ارتكبه الدهر في ارضي اطفاف من قبل الفسنة في ليله ان نور اذ كنت في  
يا حصي وذكورا ما به من قد خلعت عليك على لدر كنت تحرس النكس بقصد من لينا  
الحى لله اللهم نقلك يا ابراهيم ما سمع من الله واما كما في يوم بان هذا اللام  
المظلم في ظل من الغمام باسمه القويم ويستور على من العظم الاقدار سلطنة به  
المقدر المسمى الزم الختار ويكون الملك كله له الواحد القهار اذ انك لو لم يكن  
لقد ستر نفسك وتوب الى الله رب العالمين واعلم بان هذا اليوم وقد تسم  
وعدم دانه الدول والافزون وهذا الجبال لدر ما نزل على حريت من فانه نظام الدول  
ولو اذكر لك ما فعلت وقلت لتطول الكلام لدا انتفتت نكر ما صحت من قنينة  
لعمري عليك من بعد اول في هذا اليوم المبارك المرحوم ان كنت فنت ليله العا  
ما ذكر اذ دخلت عليك في ليله ثانية في دار المر وقد سنين على عقدك وكان  
صرك في قطا فقلت بعد ما سمعته فما وصفت لكونك وتهدت بانك تودع للالاح  
استعلم للصفان وتريد ان تعترى على به المديح القويم كفت اسر واطلرت لك  
جيب ومحب المقال يدكر بيننا في اليوم التقى اذا اذكر الزوال وكنت  
بمنزلة نفاذ الراض او كما في جيب ولم توف بيمينك عن الشمال فلما وصحت  
نفتك من مو ولدك فزرت فوجدت على راب العج طمان في الوال فاطمة بان  
في طور اللدك لا اقطع مجاوة منى ايجات فاحرم على واكر في حجرة الظلام  
خربت من عندك وتلك على اوكى وهذه من ناله اذ كركم خلف سما  
لقد تقوم عن خرائق المقدر ويرجع الى الله مالك القاب تامله ان الذي حبه ولما  
نفتك انه هو الطغوب وانه الا ان بعد التيران وقولك في كل ما بالبر كنت تراك  
م عرقه لهد والنفضا وارج عينيك ثم انظر الى وجه مولدك من افر الله الله  
من طر المماور في بقله وخطاه ما لا تعلم بالادوكا ان كنت رايته من قبل  
بها افر نراه على ما هم عليه والافاسع عن حركت كما سمعنا به لدر نفعك وبعث الله  
مقلوا عن هذا المنظر الذي نرا على ما نقيته ربه كلهم النار وطانه كرا ب  
وجهه كارض الحز وارض النوره لم يحركه صهانت اللدك وكان اعمر وار  
احول اما اللدلان فما سمعنا ان في طامير على ان كان لناظر وهد  
لمرر ان الا كان في الصلوا واما لانا في طر كملهم والتموه لدر نفعك

فيا الهى الهى يا الله اليوم يوم الترمية  
يستقيح المخلصين ويعز المزيون نر  
ينفر لكم بان فرشتك الايام لظم القائل  
داستفا منكم وجهك ربك الرحمن نصرتم  
لره بين العباد انه كلفكم بالحق انه  
كفرى قدير



في يوم من ايامه وهو يوم الاربعاء من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٤٥  
 في الواحة اعلا بوطيم وكان قصدا لقام قليد الجهمه وتوضوع عنه راكبا  
 في لدا كانا خلد نعه المسك في طر صاى هذا ما نهدا في منظر و هي طرفة  
 رتبة فله حاصه لا دكر ازا انك سمعت ووقفت ووقف الكلدان  
 في انا لهم ولا تغد عنه احد منكم ووم فانه <sup>بعض</sup> بطون اليطي انا  
 في يرتقم بطون اليطي حريته اليطي اسمه نعمة في نسبه اليطي  
 في مع احد ابائه الاله العالم اليطي اذا انصف في نكته في نكته  
 في ان يكون وليا في الدرعا ام الدرعا في ان كان في صلوات الله  
 في عام نظره كانه بذلك ويره به ان صدق علم انشرب لحم  
 في بالديم وتعلم من الصرع والذوق وتوكل الرصم في الخوض في الكون  
 في السبيل فارق اناوات في نهايات ثم اقلد في هذا الحرف  
 في قوت ناله ان به الحرف في حاطه الواجب في العالم للسر  
 في صرا ان يبع البحر ونورا اليفدر ان كانا كقد نفع في نورا  
 في بعض النرجس في نورا في الحرف اليطي واللاه في نورا  
 في كذا في حيا



مكتبة  
 جامعة









سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران



دو کوزه یکی را سوراخ با هم در آن کوزه درخت  
چنانچه منظر تیر نظری است در آن کوزه درخت  
را در آن کوزه درخت و آنرا در آن کوزه درخت  
در آن کوزه درخت



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران



















سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران

مفردات لائبراری انجمن فلسفه  
که در مجله فلسفه چاپ شده است  
در مجله فلسفه چاپ شده است  
در مجله فلسفه چاپ شده است  
در مجله فلسفه چاپ شده است



درست خوانی کوه لوده

نقوه اول عرض بشده نظر کیم تعلیف بشکرند از لطیف حضرت شهریارش بشیخ  
 صهیو در ضد سکنه از رحلت و ملت از حق خلا ریشته و بعد با سر هم حضرت آیت  
 بیرون از نظر کیم تا کعبه را راه بکنه بوم شنبه بیستم حرکت شده نقوه ثانیه  
 از کاهه ضد سکنه از از این عهد قطعی نیست در هجرت با هم و بدون آنکه از یک  
 زمان با هم حرکت کنن و بنده خود با هم و اگر از ضد سکنه بیاید اولاد حضرت  
 اینها را لازم و ایام عهد کیم تا فاقه کعبه و تا آنکه هو را نفس این در رحلت  
 خدا بر میقول ره و تا آنکه این عهد با به این عهد لازم ضد سکنه  
 حضرت لایزال بر شیم و کیم روزی به بوار هم ضد سکنه از رحلت ره و دل بحکم  
 شتر و صفا ضایقه نظیر حرکت کیم و به با طس بدو که ظاهر غرض حرکت  
 شده و از عهد امر در حق می باشد منظور است آنکه کوه نامه و کیمت  
 از بر با طهر سیده نوشته است کیم و نسبت کیم هم عهد نظیر غنایک  
 کوه نامه به امید و ارتکاب طینان خاطر و بر آن کیم و الله که هر کیم  
 ایام عهد همیشه بر سبط طینان حاصل کیم همیشه نظر ضایات  
 ایام کیم و هست و جز او در هیچ عهد منظور است

عزلا عدل این است بنوعی که در طایفه است در طایفه با آن  
 علی بن ابراهیم سزده در است که در این طایفه است که در این طایفه است  
 سینه از این طایفه است که در این طایفه است که در این طایفه است  
 در سزده در این طایفه است که در این طایفه است که در این طایفه است  
 که در این طایفه است که در این طایفه است که در این طایفه است  
 این عهد است که در این طایفه است که در این طایفه است  
 حضرت که در این طایفه است که در این طایفه است که در این طایفه است  
 در سزده در این طایفه است که در این طایفه است که در این طایفه است

بچه اخیبر از او بود  
 آیه عدل طایفه از آنست که در این طایفه است  
 از حضرت اسرار کیم  
 شریفش



عاصم گانا کہ صد سے آسید سے وادانہ درختان کی گنتی

ان کا قصور کہہ لیا

ان کی پستی کہہ لیا

ان کو صفحہ

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

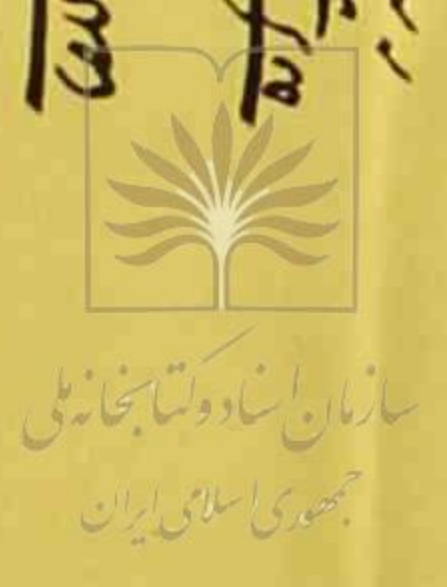
ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا

ان کو صفحہ کہہ لیا





















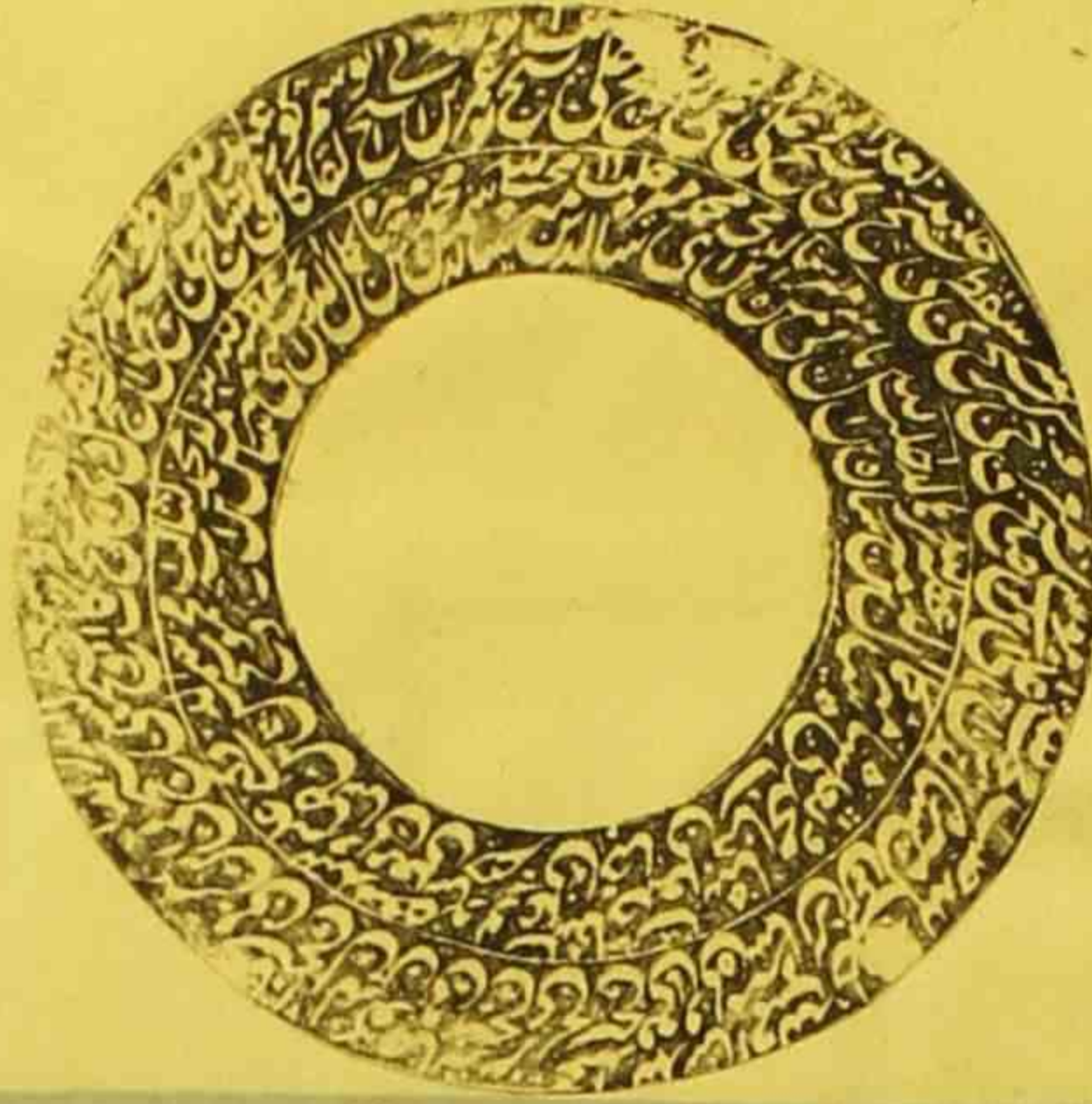












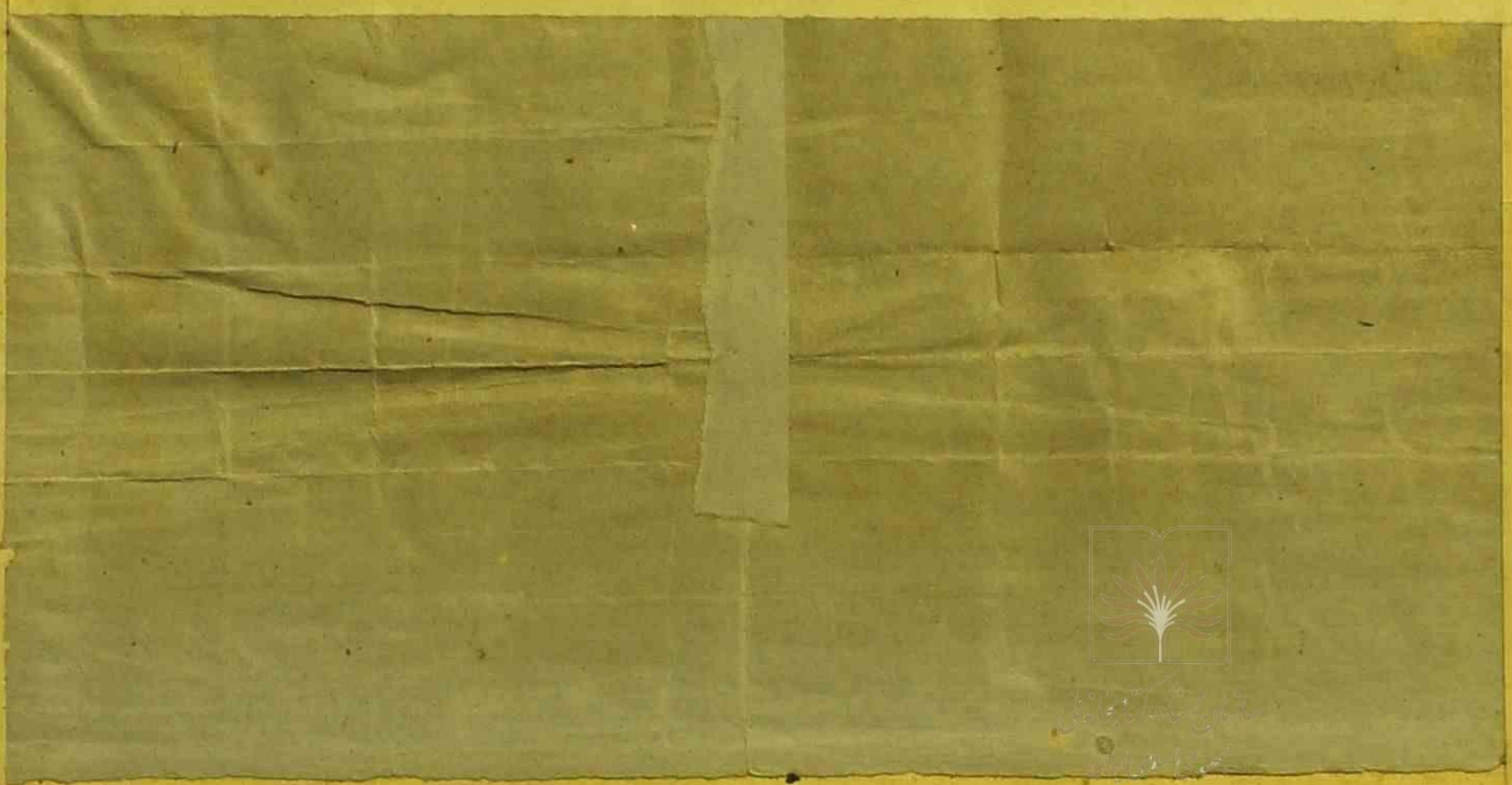
کلمه است سحر و عطر آباء و اجداد اجمعان را در سینه  
 صدمه ایران صفت که از لطف و احسان تو سر و لب و چشم  
 محضی و خاطر از آن تو مانده که از کوه و دریا و فرزند  
 بنهر بظلمت کار بر آید محمود و قدر و شرف تو در سینه  
 محفوظ خفد لعل و صبر اندام تو تا الله و محمود کار  
 مایه رخا و این طمان زار و طبع الاله صدمه و  
 و طلاله و سدرا که در جوارح و طبع و طمان  
 لفظ صومالی را در طمان که در سینه و جوارح  
 جز صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح  
 طمان الاله صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح  
 محضی و سدرا که در جوارح و طبع و طمان  
 بنیان در سینه اجمع طمان زار که در سینه و جوارح  
 طمان الاله صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح  
 محضی و سدرا که در جوارح و طبع و طمان  
 بنیان در سینه اجمع طمان زار که در سینه و جوارح  
 طمان الاله صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح

کلمه است سحر و عطر آباء و اجداد اجمعان را در سینه  
 صدمه ایران صفت که از لطف و احسان تو سر و لب و چشم  
 محضی و خاطر از آن تو مانده که از کوه و دریا و فرزند  
 بنهر بظلمت کار بر آید محمود و قدر و شرف تو در سینه  
 محفوظ خفد لعل و صبر اندام تو تا الله و محمود کار  
 مایه رخا و این طمان زار و طبع الاله صدمه و  
 و طلاله و سدرا که در جوارح و طبع و طمان  
 لفظ صومالی را در طمان که در سینه و جوارح  
 جز صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح  
 طمان الاله صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح  
 محضی و سدرا که در جوارح و طبع و طمان  
 بنیان در سینه اجمع طمان زار که در سینه و جوارح  
 طمان الاله صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح  
 محضی و سدرا که در جوارح و طبع و طمان  
 بنیان در سینه اجمع طمان زار که در سینه و جوارح  
 طمان الاله صدمه و صفا و در لفظ سنا در سینه و جوارح

Poudre rafraichissante  
 (Vite des voyageurs)

ای روح اعانی ای نور سمانی ای عیب بقا آخر تو کجا  
 ای سرالهی وی شمسای وی جوهر بودا آخر تو کجا





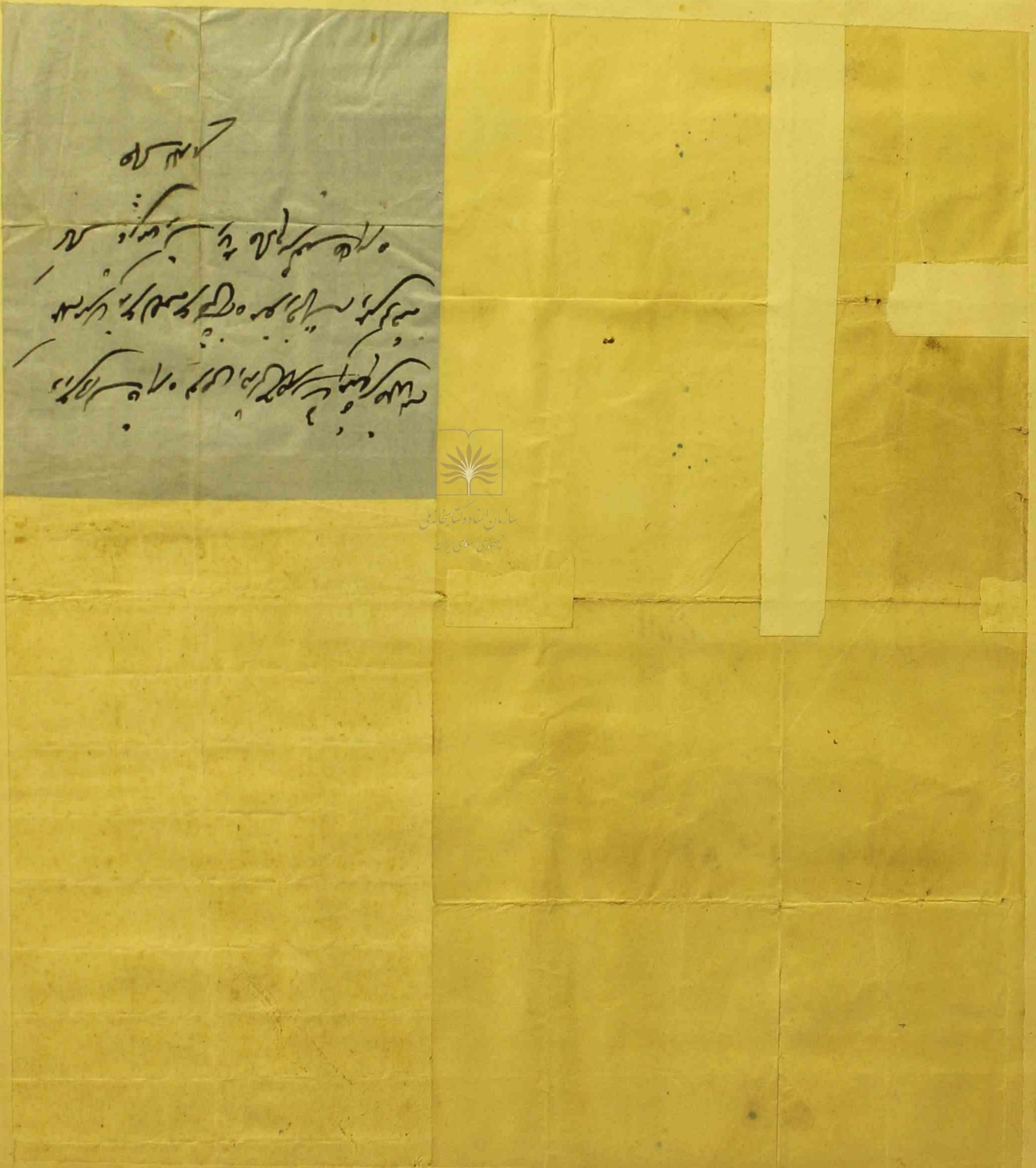
PHARMACIE CHIMIQUE

دروغی

Rue Duphot, 2,

**PARIS.**





کتابخانه  
موزه و مرکز اسناد  
سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران



سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران

















سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران













سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران





سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران





يا ايها القرمية بعثة  
ان كان يوم لقاكم لم يقدر

از نزل

جمع فراگه بيان شوق بهين بس که روتم بمتو سخن چيست که با جارت لائز  
در کن ررقيمه که بايها ميوز احمد بن منير بزرگ اصرار يافته بافتار و در وقتي که در وقتي که  
به نکلرم که بکارم آيه سخت عده عيشه بر بهنگ بگم همت سیکار سخت فامخ که سياه زده ام  
تا ميوز لیتيم کردم اقرار سخت با غويش فواد طاعن ازانان ق و جسر قاطع برص  
و فرغ از زمان چنگار تر در بعضه والبعض ق چونکه تجر بر که رفع بهانه هم با طر کبر است  
و بنا بر مولو بايکه و ايه فراق و ايه به هر کله استه تا در سب استق سلا در خوارق  
کهنين و هم ولا سينه کوي که فرنگ کدم فريدن سجات اضطرار و طر کبر که در سلا  
اختار نعم کران بهالدا چنر در در مطا کبر کسيده بنظم من ص مرتب استه ترتيب جمع  
مطبق وضع به کرانه راورد وجهه اعقد نوو و دهمار تا رسد کردن در رواج مقدمه آيه  
و آن اين است بيمه عصما که دره التاج تارک عظام جبر در مغنايه و کوف تخمکنز  
رب المعامله غداه شتر في مکه القصور رويد ک کوف نو سفر سرد را اذاعه  
در تقاضا ک لسرير تا تب ان تعود الماطوع فيل الخلف ملزم البدر و بوعه اخر  
کر چه در يمل زب طوق همت هر ريت نه هت ه تايم و شخوان سکر  
تا لا اعظم اللکنار اباد بر مغنايه من بات بعد که في ملک يتر به فاقا بات صلوم  
معزورا مواطب تارا نه همت ميده و بما جبر في موقف التوديع من الم التواني  
ملا الموقف رابع هات که در کتر مراجع تبليغ الم اول را مطيع و تابع است  
عرض مرده رفت و همچنان بنجال من انهر کون که در بر آرم هم صدور  
فامر سو به زجت رام که فاطم هت فاطم نیاز ام با و جويش هتا  
در حور غمسه مانم در زيان عليكم سلام الله تالاح شارق والرحمة والبرکة  
ب در يه چشم از کارمانه اروا ز مجور در بارودک جمع صل

جمع فراگه کات را کجا هر سلا بر بنا بر کله تا منضم است  
امروز ما نزد منم و نزله مر ترس و وار و جمله کردم  
وضع و ترفيع رف و عا هر کله در عا نه خوانم و نور  
هم با و عده محبت کرده بنه منر لمانه نه نما هر عده  
بغير از سلا لطفه که در زقت تجر به کناره است  
هم اهر تو دلفه و با با و جو کار هر عده ز ما و ز است  
در ملوکات و ديات و صدق و حواجر نکونم  
که خبر از معدوم مطلق نتوان دلور زنت مطهر  
محمد حنين و آقا فال و ساير شلفين خبر زرام  
هر کجا است ضا يا است دارن هم را حافظ  
حقير از هر کدر محفوظا به هر که آيه  
در جبار ساره اودا و در اقرين بش ر کايه  
مدت در سبانه و فضاة و فغاه هم غرض نه که  
بیر نه ز به باد بشته و هم

بسم الله الرحمن الرحيم  
الحمد لله رب العالمين  
والصلاة والسلام على  
سيدنا محمد وآله الطيبين  
الطاهرين  
اللهم صل على محمد  
وآله الطيبين الطاهرين  
الذين باعوا دنياهم  
بالحق والعدل  
والصبر والجماد  
والجود والسخاء  
والعفة والورع  
والقوة والبرهان  
والعلم والفضل  
والجود والسخاء  
والعفة والورع  
والقوة والبرهان  
والعلم والفضل









فصل اول  
در بیان









سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران









سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران